

**REGULAMENTUL (CE) NR. 1737/2006 AL COMISIEI
din 7 noiembrie 2006**

**de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 2152/2003 al Parlamentului European și al
Consiliului privind supravegherea pădurilor și interacțiunile ecologice în cadrul Comunității**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2152/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 noiembrie 2003 privind supravegherea pădurilor și interacțiunile ecologice în cadrul Comunității ⁽¹⁾, în special articolul 4 alineatul (2), articolul 5 alineatul (5), articolul 6 alineatul (4), articolul 7 alineatul (3), articolul 8 alineatul (6), articolul 9 alineatul (6), articolul 10 alineatul (2), articolul 14 alineatul (5) și articolul 15 alineatul (4),

întrucât:

- (1) De la 1 ianuarie 2003, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2152/2003, sunt urmărite și dezvoltate, conform unei abordări integrate, măsurile puse în aplicare anterior în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 3528/86 al Consiliului din 17 noiembrie 1986 privind protecția pădurilor Comunității împotriva poluării atmosferice ⁽²⁾ și al Regulamentului (CEE) nr. 2158/92 al Consiliului din 23 iulie 1992 privind protecția pădurilor din Comunitate împotriva incendiilor ⁽³⁾. Regulamentul (CE) nr. 2152/2003 prevede, de asemenea, posibilități de abordare a noilor probleme de mediu care vor constitui subiecte de interes pentru Comunitate în viitor.
- (2) În prezent, regulamentele aplicabile sunt următoarele: Regulamentul (CEE) nr. 1696/87 al Comisiei din 10 iunie 1987 de stabilire a unor norme de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 3528/86 al Consiliului privind protecția pădurilor din Comunitate împotriva poluării atmosferice ⁽⁴⁾, Regulamentul (CE) nr. 804/94 al Comisiei din 11 aprilie 1994 de stabilire a unor norme de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2158/92 al Consiliului referitor la sistemele de informare privind incendiile forestiere ⁽⁵⁾, Regulamentul (CE) nr. 1091/94 al Comisiei din 29 aprilie 1994 de stabilire a

unor norme de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 3528/86 al Consiliului privind protecția pădurilor din Comunitate împotriva poluării atmosferice ⁽⁶⁾, Regulamentul (CE) nr. 1727/1999 al Comisiei din 28 iulie 1999 de stabilire a unor norme de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2158/92 al Consiliului privind protecția pădurilor din Comunitate împotriva incendiilor ⁽⁷⁾, Regulamentul (CE) nr. 2278/1999 al Comisiei din 21 octombrie 1999 de stabilire a unor norme de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 3528/86 al Consiliului privind protecția pădurilor din Comunitate împotriva poluării atmosferice ⁽⁸⁾. În sensul punerii în aplicare a dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 2152/2003, anumite dispoziții ale următoarelor regulamente de aplicare trebuie să rămână aplicabile, în timp ce altele trebuie modificate. Din motive de eficacitate, claritate și raționalitate, este necesară înlocuirea acestor regulamente cu un text unic și integrarea în acest text a dispozițiilor care rămân pertinente.

- (3) Este necesar ca supravegherea efectelor poluării atmosferice asupra pădurilor să se continue pe baza rețelei sistematice de puncte de observație și a rețelei de suprafețe de observație în vederea unei supravegheri intensive și continue, create și puse în aplicare în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 3528/86, Regulamentul (CEE) nr. 1696/87 și Regulamentul (CE) nr. 1091/94.
- (4) Este necesar ca elaborarea unor noi activități de supraveghere să se limiteze la acțiuni-pilot, precum studii, experimente și proiecte demonstrative, menite să inventarieze posibilitățile de punere în aplicare a noilor activități de supraveghere.
- (5) Pentru perioada 2003-2006 nu este necesar să se definească norme și linii directoare detaliate pentru punerea în aplicare a articolului 6 alineatul (3) și a articolului 16 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2152/2003 privind demararea unor noi activități de supraveghere și comunicarea rezultatelor acestor activități, dat fiind că, în perioada respectivă, nu este prevăzută aplicarea unor astfel de activități de supraveghere.

⁽¹⁾ JO L 324, 11.12.2003, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 788/2004 (JO L 138, 30.4.2004, p. 17).

⁽²⁾ JO L 326, 21.11.1986, p. 2. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 804/2002 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 132, 17.5.2002, p. 1).

⁽³⁾ JO L 217, 31.7.1992, p. 3. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 805/2002 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 132, 17.5.2002, p. 3).

⁽⁴⁾ JO L 161, 22.6.1987, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2278/1999 (JO L 279, 29.10.1999, p. 3).

⁽⁵⁾ JO L 93, 12.4.1994, p. 11.

⁽⁶⁾ JO L 125, 18.5.1994, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2278/1999.

⁽⁷⁾ JO L 203, 3.8.1999, p. 41. Regulament, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2121/2004 (JO L 367, 14.12.2004, p. 17).

⁽⁸⁾ JO L 279, 29.10.1999, p. 3. Regulament, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2121/2004.

- (6) Manualul care definește parametrii, metodele de supraveghere și formatele de date care trebuie utilizate, prevăzute la articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 2152/2003, are la bază dispozițiile în materie de supraveghere stabilite în anexele la Regulamentul (CEE) nr. 1696/87, la Regulamentul (CE) nr. 804/94 și la Regulamentul (CE) nr. 1091/94. Ținând seama de progresele tehnice realizate în ultima perioadă, este necesar, cu toate acestea, să se revizuiască aceste dispoziții. În special, trebuie armonizate metodele utilizate pentru anchetele cu privire la starea de sănătate a coroanelor din rețeaua sistematică de puncte de observație și rețeaua de suprafețe de observație în scopul supravegherii intensive. Ar fi oportun ca manualul să cuprindă, de asemenea, metodele care trebuie aplicate pentru activitățile de supraveghere complementare privind, de exemplu, fenologia, calitatea aerului ambiant, daunele provocate de ozon și litieră.
- (7) Este necesar să se continue supravegherea incendiilor forestiere, pe baza sistemului european de informare privind incendiile forestiere (EFFIS: *European Forest Fire Information System*). EFFIS are la bază rezultatele sistemului comunitar de informare privind incendiile forestiere, instituit și pus în aplicare în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 2158/92 și al Regulamentului (CE) nr. 804/94, și integrează datele complementare colectate de Centrul comun de cercetare din cadrul sistemului european de previziune a riscurilor de incendii forestiere (EFFRFS: *European Forest Fire Risk Forecasting System*) și în cadrul sistemului european de evaluare a pagubelor provocate de incendiile forestiere (EFFDAS: *European Forest Fires Damage Assessment System*).
- (8) Este necesar ca măsurile de prevenire a incendiilor forestiere să fie puse în aplicare pe baza rezultatelor Regulamentului (CEE) nr. 2158/92, dat fiind că aceste măsuri nu sunt prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1257/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European de Orientare și Garanțare Agricolă (FEOGA) și de modificare și abrogare a unor regulamente⁽¹⁾ și nu sunt incluse în programele de dezvoltare rurală stabilite de statele membre. Este necesar ca prezentul regulament să definească datele esențiale comune pe care statele membre trebuie să le transmită cu privire la incendiile forestiere care apar pe teritoriul lor, precum și specificațiile tehnice care trebuie respectate în momentul transmiterii acestor date.
- (9) În scopul de a garanta coerența cu celelalte activități finanțate de Comunitate și pentru a evita dubla utilizare și dubla finanțare, ar fi de dorit ca propunerile de studii, de experimente și de proiecte demonstrative, prezentate de statele membre în temeiul articolelor 5, 6 și 7 din Regulamentul (CE) nr. 2152/2003, să fie evaluate de către Comisie pe baza unor criterii precise.
- (10) Pentru ca aceste studii, experimente și proiecte demonstrative să fie adaptate la problemele care apar în prezent și să răspundă nevoilor reale în ceea ce privește supravegherea pădurilor, este necesar să se definească activitățile care trebuie să beneficieze de sprijin comunitar în mod prioritar.
- (11) În momentul punerii în aplicare a programelor naționale, în special în ceea ce privește aspectele financiare, ar trebui să se țină seama în special de dispozițiile Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene⁽²⁾, precum și ale Regulamentului (CE, Euratom) nr. 2342/2002 al Comisiei din 23 decembrie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene⁽³⁾.
- (12) Este necesar să se introducă reguli de eligibilitate pentru a defini costurile care pot fi parțial finanțate de Comunitate.
- (13) Comitetul forestier ar trebui să fie consiliat, pentru problemele tehnice privind programul de supraveghere, de grupul științific consultativ prevăzut la articolul 9 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2152/2003.
- (14) Este necesar ca fiecare stat membru să desemneze un organism competent pe baza criteriilor stabilite prin actul de bază în conformitate cu articolul 54 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002, pentru a garanta conformitatea cu cerințele de bună gestiune financiară și respectarea cu strictețe a principiilor de nediscriminare și de transparență. Ar trebui ca statele membre, cărora le revine responsabilitatea juridică și financiară pentru punerea în aplicare a programului național aprobat, să fie răspunzătoare pentru orice neregulă, neglijență sau fraudă comisă de organismul competent.
- (15) Este necesar ca, ținând seama de structurile lor de organizare administrativă descentralizată, Belgia, Germania și Portugalia să fie autorizate să desemneze mai multe organisme competente.
- (16) Este necesar ca datele comunicate Comisiei de statele membre în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2152/2003 să fie considerate documente în sensul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei⁽⁴⁾.
- (17) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului forestier permanent înființat prin Decizia 89/367/CEE a Consiliului⁽⁵⁾.

(1) JO L 160, 26.6.1999, p. 80. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 (JO L 277, 21.10.2005, p. 1).

(2) JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

(3) JO L 357, 31.12.2002, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1248/2006 (JO L 227, 19.8.2006, p. 3).

(4) JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

(5) JO L 165, 15.6.1989, p. 14.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 4

CAPITOLUL I

OBIECT

Articolul 1

Prezentul regulament definește normele de aplicare a articolului 4, a articolului 5 alineatele (1) și (2), a articolului 6 alineatele (1) și (2), a articolului 7 alineatele (1) și (2), a articolului 8, a articolului 9 alineatul (3), a articolelor 10 și 14 și a articolului 15 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2152/2003.

CAPITOLUL II

SUPRAVEGHEREA EFECTELOR POLUĂRII ATMOSFERICE

SECȚIUNEA 1

REȚEAUA DE PUNCTE DE OBSERVAȚIE

[articolul 4 alineatul (1) litera (a) și articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2152/2003]

Articolul 2

Rețeaua sistematică de puncte de observație și de supraveghere

(1) Rețeaua sistematică de puncte de observație, denumite în continuare „suprafețe de observație de nivel I”, care corespunde unei structuri în rețea alcătuită din unități care măsoară 16×16 km, acoperind întregul teritoriu al fiecărui stat membru, denumită în continuare „rețeaua”, este utilizată pentru realizarea anchetelor anuale privind starea de sănătate a coroanelor.

Aceste anchete sunt realizate pe baza metodelor definite la capitolul 2 din anexa I.

(2) Observațiile se efectuează la fiecare punct de intersecție situat pe terenuri împădurite.

(3) Statele membre pot utiliza rețele mai dense decât parcelele de nivel I, atunci când acest lucru este necesar pentru pregătirea rapoartelor lor anuale în conformitate cu articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2152/2003 și pentru a obține date reprezentative la nivel național sau regional.

Articolul 3

Excepții în ceea ce privește densitatea rețelei

(1) Pentru inventarul care acoperă celelalte terenuri împădurite există posibilitatea utilizării unui subșanțion din rețea alcătuit din unități care măsoară 32×32 km.

(2) De asemenea, este posibilă utilizarea unui subșanțion din structura în rețea alcătuit din unități care măsoară 32×32 km pentru inventarul care acoperă zonele forestiere omogene vaste situate în Finlanda la mai mult de $65^{\circ}30'$ latitudine nordică și în Suedia la mai mult de 59° latitudine nordică.

Transmiterea datelor

(1) Până la data de 15 decembrie a fiecărui an, fiecare stat membru transmite Comisiei datele colectate în anul anterior pentru fiecare parcelă de nivel I, în conformitate cu metodele și formularele prevăzute în capitolul 14 din anexa I.

Statele membre prezintă, în afară de acestea, un raport complementar care furnizează informații generale privind metodele de supraveghere aplicate. Acest raport este întocmit în conformitate cu dispozițiile capitolului 13 și ale punctului IV.1 din capitolul 14 din anexa I.

Instrucțiunile și codurile prevăzute la capitolul 15 din anexa I sunt utilizate pentru transmiterea datelor colectate în conformitate cu primul paragraf.

(2) Datele privind terenurile private sunt marcate geografic prin intermediul coordonatelor latitudinale și longitudinale exprimate cel puțin în grade și minute. Toate celelalte date sunt marcate geografic prin intermediul coordonatelor latitudinale și longitudinale exprimate în grade, minute și secunde.

(3) Partea din raportul complementar care descrie metodele de supraveghere rămâne valabilă până la modificarea acestor metode.

SECȚIUNEA 2

REȚEAUA DE SUPRAFEȚE DE OBSERVAȚIE

[articolul 4 alineatul (1) litera (b) și articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2152/2003]

Articolul 5

Crearea parcelor în vederea supravegherii intensive

(1) Rețeaua de suprafețe de observație permanente (denumite în continuare „parcele de nivel II”) pusă în aplicare de statele membre este utilizată pentru supravegherea intensivă și continuă a efectelor poluării atmosferice asupra ecosistemelor forestiere. Numărul maxim prevăzut de parcele de nivel II care trebuie selecționate pentru această rețea este stabilit la 15 pentru fiecare stat membru.

Statele membre pot selecționa, cu toate acestea, mai multe parcele de nivel II, cu condiția ca numărul de parcele să nu depășească 20 % din numărul de parcele de nivel I la nivel național.

(2) Atunci când s-a stabilit o parcelă de nivel II nouă sau suplimentară, statele membre transmit Comisiei, într-o formă standardizată, odată cu prima expediție de date referitoare la această parcelă, o imagine de ansamblu a criteriilor de selecție și lista completă a parcelor, însoțite de informații esențiale precum localizarea, și anume longitudinea, latitudinea și altitudinea, și speciile de arbori prezente, precum și informații generale privind fiecare parcelă de nivel II creată.

(3) Parcelele de nivel II sunt selecționate pe baza metodelor comune definite în capitolul 1 din anexa I.

Articolul 6

Supraveghere

Supravegherea intensivă și continuă a ecosistemelor forestiere cuprinde următoarele activități:

- (a) anchetele continue privind starea coroanelor, analiza foliară și măsurători ale creșterii, pe fiecare parcelă de informare de nivel II, în conformitate cu capitolele 2, 3 și 4 din anexa I;
- (b) analiza depunerilor, măsurarea datelor meteorologice și analiza soluțiilor de sol, precum și inventarul vegetației la nivelul solului, pe o parcelă de cel puțin 10 % din suprafețele de observație de nivel II, în conformitate cu capitolele 5-8 din anexa I;
- (c) după caz, alte activități de supraveghere precum evaluarea calității aerului ambiant, a daunelor vizibile provocate de ozon și a litierii, precum și observații fenologice, în conformitate cu capitolele 9-12 din anexa I.

Articolul 7

Transmiterea datelor

(1) Până la data de 15 decembrie a fiecărui an, statele membre transmit Comisiei toate datele colectate în anul anterior pentru fiecare parcelă de nivel II, în conformitate cu metodele și formulele din capitolul 14 din anexa I.

Statele membre prezintă, în afară de acestea, un raport care furnizează informații generale privind metodele de supraveghere aplicate. Acest raport este întocmit în conformitate cu dispozițiile capitolului 13 și ale punctului IV.1 din capitolul 14 din anexa I.

Instrucțiunile și codurile prevăzute în capitolul 15 din anexa I sunt utilizate pentru transmiterea datelor colectate în conformitate cu primul paragraf.

(2) Datele privind terenurile private sunt marcate geografic prin intermediul coordonatelor latitudinale și longitudinale exprimate cel puțin în grade și minute. Toate celelalte date sunt marcate geografic prin intermediul coordonatelor latitudinale și longitudinale exprimate în grade, minute și secunde.

(3) Partea din raportul complementar care descrie metodele de supraveghere rămâne valabilă până la modificarea acestor metode.

CAPITOLUL III

SISTEMUL EUROPEAN DE INFORMARE PRIVIND INCENDIILE FORESTIERE

[articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2152/2003]

Articolul 8

Informații înregistrate

(1) Gestionarea sistemului european de informare privind incendiile forestiere (EFFIS: *European Forest Fire Information System*) este asigurată de Centrul Comun de Cercetare al Comisiei.

(2) Informațiile înregistrate în cadrul EFFIS sunt următoarele:

- (a) datele esențiale comune transmise în conformitate cu articolul 9;
- (b) datele complementare privind incendiile forestiere care afectează zone cu o suprafață de minimum 50 de hectare, transmise în conformitate cu articolul 10;
- (c) datele privind previziunea riscurilor de incendii forestiere furnizate de Centrul Comun de Cercetare din cadrul Sistemului european de previziune a riscurilor de incendii forestiere (EFFRFS – *European Forest Fire Risk Forecasting System*) și datele privind cartografia și evaluarea pagubelor provocate de incendiile forestiere care afectează zone cu o suprafață de minimum 50 de hectare colectate de Centrul Comun de Cercetare în temeiul Sistemului european de evaluare a pagubelor provocate de incendiile forestiere (EFFDAS – *European Forest Fire Damage Assessment System*).

Articolul 9

Date esențiale comune

(1) Până la data de 1 iulie a fiecărui an, statele membre transmit Comisiei datele esențiale comune privind fiecare incendiu forestier apărut pe teritoriul lor în cursul anului anterior. Datele esențiale comune cuprind, pentru fiecare incendiu forestier, cel puțin următoarele informații, prezentate astfel încât să poată fi comparabile la nivel comunitar:

- (a) data și ora locală a primei alerte de incendiu;
- (b) data și ora locală a primei intervenții;
- (c) data și ora locală a stingerii incendiului;
- (d) locul în care a fost declarat incendiul, la nivelul comunei (cod comun);
- (e) suprafața totală devastată de incendiu;
- (f) o defalcare a suprafeței afectate de incendiu în: păduri și alte terenuri împădurite și zone neîmpădurite;
- (g) cauza presupusă a incendiului.

(2) Datele esențiale comune prevăzute la alineatul (1) sunt înregistrate pe baza specificațiilor tehnice din anexa II.

Articolul 10

Informații suplimentare

În cazul incendiilor forestiere care afectează zone cu o suprafață mai mare de 50 de hectare, statele membre au posibilitatea ca, pe lângă datele esențiale comune prevăzute la articolul 9, să comunice Comisiei, anual, informații suplimentare.

În cazul în care se comunică informații suplimentare, acestea cuprind nivelul daunelor (redus, mediu sau ridicat) și localizarea daunelor.

CAPITOLUL IV

STUDII, EXPERIMENTE ȘI PROIECTE DEMONSTRATIVE

[articolul 5 alineatul (2), articolul 6 alineatul (2) și articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2152/2003]

*Articolul 11***Evaluarea propunerilor de proiecte**

Propunerile de studii, experimente, proiecte demonstrative și de încercări pe baza unei faze-pilot prezentate de statele membre în conformitate cu articolul 5 alineatul (2), articolul 6 alineatul (2) și articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2152/2003, denumite în continuare „propunerile de proiecte”, sunt evaluate de către Comisie pe baza criteriilor definite în anexa III.

*Articolul 12***Decizia privind clasificarea propunerilor de proiecte**

Comisia clasifică, în ordinea priorității, propunerile de proiecte care trebuie să beneficieze de un sprijin comunitar.

CAPITOLUL V

ORGANISME COMPETENTE

[articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 2152/2003]

*Articolul 13***Organisme competente**

(1) Organismul competent pe care trebuie să îl desemneze fiecare stat membru, în temeiul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 2152/2003, denumit în continuare „organism competent”, este punctul de contact pentru Comisie.

(2) Belgia, Germania și Portugalia pot desemna mai multe organisme competente.

*Articolul 14***Criterii de selecție**

(1) Organismele competente sunt conforme cu normele prevăzute de Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 și de Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002, precum și cu dispozițiile prezentului regulament.

(2) Organismele competente îndeplinesc cel puțin următoarele criterii:

- (a) sunt organisme publice naționale sau entități de drept privat investite cu o misiune de serviciu public care intră sub incidența dreptului unuia dintre statele membre;
- (b) prezintă garanții financiare corespunzătoare, emise de o autoritate publică, în special în ceea ce privește recuperarea integrală a oricăror sume datorate Comisiei;

(c) funcționează în conformitate cu standardele de bună gestiune financiară;

(d) asigură transparența operațiunilor efectuate în aplicarea articolului 56 alineatul (1) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002.

*Articolul 15***Condiții suplimentare aplicabile entităților de drept privat**

Atunci când statele membre desemnează, în temeiul articolului 14, entități de drept privat, entitățile menționate trebuie să dovedească următoarele pentru a primi aprobarea Comisiei:

- (a) capacitatea lor tehnică și profesională, prin prezentarea diplomelor și a titlurilor profesionale ale membrilor personalului administrativ;
- (b) capacitatea lor economică și financiară, pe baza garanției de stat prezentate în conformitate cu articolul 14 alineatul (3) litera (e) din Regulamentul (CE) nr. 2152/2003, declarațiile bancare sau dovada încheierii unei asigurări de răspundere profesională, sau din bilanțurile sau extrasele de bilanț pentru cel puțin ultimele două exerciții financiare încheiate, atunci când publicarea bilanțului este impusă de dreptul societăților din statul membru în care este stabilită entitatea;
- (c) că sunt competente, în temeiul dreptului național, pentru a îndeplini sarcinile de execuție bugetară, de exemplu prin intermediul unui document care să facă dovada înscrierii lor într-un registru profesional sau comercial sau printr-o declarație sau un certificat sub jurământ, prin participarea la o organizație specifică, printr-o autorizație expresă sau prin înscrierea într-un registru al taxei pe valoarea adăugată (TVA);
- (d) că nu se află în una dintre situațiile prevăzute la articolele 93 și 94 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002;
- (e) că acceptă să se supună unui control din partea Curții de Conturi.

*Articolul 16***Acord**

Comisia încheie un acord cu organismele competente în conformitate cu articolul 56 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 și articolele 35 și 41 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002.

*Articolul 17***Sarcinile organismelor competente**

Organismele competente îndeplinesc următoarele sarcini:

- (a) controlează periodic punerea în aplicare corectă a măsurilor care trebuie finanțate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2152/2003;

- (b) adoptă măsurile adecvate pentru a preveni neregulile și fraudele și inițiază, după caz, urmăriri penale pentru recuperarea fondurilor pierdute, plătite în mod necuvenit sau utilizate incorect;
- (c) comunică Comisiei toate informațiile pe care aceasta le solicită;
- (d) reprezintă intermediarul căruia i se plătește contribuția comunitară;
- (e) păstrează evidența conturilor și a registrelor de primire și de plată a acestei contribuții menite să susțină programul național, în special prin păstrarea tuturor facturilor și a documentelor cu valoare probatorie similară, pentru a dovedi costurile aferente programului.

Articolul 18

Controale efectuate de către Comisie

Comisia poate verifica, prin examinarea documentelor la fața locului, existența, pertinența și buna funcționare a organismelor competente, în conformitate cu normele de bună gestiune financiară.

CAPITOLUL VI

PROGRAME NAȚIONALE ȘI ADAPTĂRI

SECȚIUNEA 1

PROGRAME NAȚIONALE

[articolul 7 alineatul (2) și articolul 8 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 2152/2003]

Articolul 19

Conținut

(1) Programele naționale și adaptările acestora în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 2152/2003 cuprind informațiile și documentele justificative prevăzute în anexa IV.

Statele membre utilizează formularele prevăzute în această anexă pentru a prezenta Comisiei, pe suport hârtie și în format digital, programele naționale și adaptările acestora.

(2) Toate activitățile prevăzute la articolele 4 și 5, la articolul 6 alineatele (2) și (3) și la articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2152/2003 pentru care se solicită o contribuție financiară comunitară sunt cuprinse în program ca cereri individuale.

Articolul 20

Subprograme

Programele naționale ale Belgiei, Germaniei și Portugaliei pot fi alcătuite din subprograme prezentate de către organismele competente.

SECȚIUNEA 2

ADAPTARE

[articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2152/2003]

Articolul 21

Adaptare

(1) Adaptările programului național privesc numai studiile, experimentele, proiectele demonstrative și fazele de supraveghere pilot prevăzute la articolul 5 alineatul (2), la articolul 6 alineatul (2) și la articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2152/2003.

(2) Cererile de adaptare a programului național sunt prezentate Comisiei prin intermediul formularelor prevăzute în anexa IV.

(3) Cererile de adaptare a programelor naționale pentru 2005-2006 se prezintă Comisiei până la 31 octombrie 2005 pentru a fi luate în considerare în anul următor.

CAPITOLUL VII

GESTIUNE FINANCIARĂ ȘI SUPRAVEGHERE

SECȚIUNEA 1

COSTURI

Articolul 22

Definiția costurilor eligibile

Costurile eligibile sunt costurile care sunt imputabile direct și integral din programul național aprobat de către Comisie.

Statele membre pot aplica norme naționale mai stricte pentru a determina costurile eligibile.

Articolul 23

Justificarea cheltuielilor

Cheltuielile se justifică prin documentele originale corespunzătoare, precum facturi sau documente cu valoare probatorie echivalentă.

Documentele originale nu se anexează la situația cheltuielilor. Cu toate acestea, în cazul în care i se adresează o solicitare în acest sens, organismul competent comunică Comisiei toate detaliile, inclusiv facturile, care i-ar putea fi necesare pentru evaluarea cheltuielilor.

Articolul 24

Costuri considerate eligibile

(1) Pentru a fi considerate eligibile, costurile trebuie prevăzute în programul național aprobat, trebuie să fie necesare și în legătură directă cu punerea acestuia în aplicare.

(2) Costurile trebuie să fie rezonabile și să respecte principiile de bună gestiune financiară, în special în ceea ce privește economia și raportul cost/eficiență.

(3) Costurile trebuie să fi fost efectuate în mod real în perioada de eligibilitate definită în decizia Comisiei de aprobare a programului național. Se consideră că un cost a fost efectuat în perioada de eligibilitate atunci când:

- (a) obligația legală de a achita costul a fost contractată după începutul perioadei de eligibilitate și înainte de sfârșitul acestei perioade;
- (b) executarea activității la care se raportează costul trebuie să fi început după debutul perioadei de eligibilitate și trebuie să se încheie înainte de sfârșitul acestei perioade.

(4) Costurile trebuie să fi fost achitate integral înainte de prezentarea documentației finale însoțite de situația finală a cheltuielilor și veniturilor.

Articolul 25

Cheltuieli de personal

Cheltuielile de personal pot fi considerate cheltuieli eligibile directe în ceea ce privește timpul real consacrat programului național. Acestea se calculează pe baza venitului sau a salariului brut real, la care se adaugă contribuțiile sociale obligatorii, excluzând orice alt cost.

Timpul de lucru al fiecărui angajat, inclusiv al funcționarilor publici și al angajaților agențiilor guvernamentale care lucrează pentru programul național, este consemnat în foile sau fișele de prezență în cadrul unui sistem de înregistrare a timpului, pus în aplicare și certificat de organismul competent și de partenerii eventuali ai acestuia.

Articolul 26

Cheltuieli de deplasare

Cheltuielile de deplasare pot fi considerate eligibile în cazul în care sunt imputabile direct și integral programului național aprobat. Cheltuielile de deplasare sunt imputate în conformitate cu normele interne ale organismului competent.

Articolul 27

Cheltuieli generale

(1) Cheltuielile generale destinate să acopere cheltuielile generale indirecte necesare pentru angajarea, administrarea, cazarea și susținerea în mod direct sau indirect a personalului care efectuează lucrările prevăzute în cadrul programului național sau în legătură cu infrastructuri sau echipamente la fața locului sunt eligibile cu condiția să fie reale și justificabile și să nu cuprindă nici un cost imputabil unei alte linii bugetare.

(2) Cheltuielile generale sunt eligibile până la concurența a 7 % din suma totală a costurilor directe eligibile.

(3) Cheltuielile generale sunt imputate programului național în conformitate cu politica de contabilitate a costurilor autorizate de către organismul competent.

Articolul 28

Cheltuieli de investiții

Atunci când costurile cuprind amortizarea cheltuielilor de investiții privind bunurile a căror durată de viață depășește un an și al căror preț depășește 500 EUR, aceste costuri de amortizare se consideră eligibile cu condiția să se raporteze exclusiv la programul național și la perioada de eligibilitate a programului în cauză. În cazul investițiilor pentru construcții și infrastructură, aceste costuri fac obiectul unei amortizări lineare pe o perioadă de zece ani. Celelalte echipamente, inclusiv echipamentele informatice, fac obiectul unei amortizări lineare pe o perioadă de cinci ani.

Articolul 29

Costuri aferente achiziției de echipamente de ocazie

Costurile aferente achiziției de echipamente de ocazie sunt eligibile în următoarele trei condiții:

- (a) vânzătorul materialului furnizează o declarație care atestă originea acestuia și confirmă că, în orice moment, în ultimii șapte ani, materialul nu a fost achiziționat prin intermediul unui ajutor național sau comunitar;
- (b) prețul echipamentului nu depășește valoarea sa comercială și este mai mic decât costul unui echipament similar nou și
- (c) materialul prezintă caracteristicile tehnice necesare pentru operațiune și respectă normele aplicabile.

Articolul 30

Subcontractare

Cheltuielile legate de contracte de subcontractare încheiate cu intermediari sau consultanți au la bază costurile reale și sunt susținute cu facturi și alte documente justificative corespunzătoare. În mod excepțional, atunci când costul este definit ca procentaj din costul total al operațiunilor, acesta poate fi considerat eligibil, cu condiția ca organismul competent să poată justifica acest cost prin trimitere la valoarea reală a lucrărilor sau a serviciilor furnizate.

Articolul 31

Taxa pe valoarea adăugată

Taxa pe valoarea adăugată (TVA) este considerată eligibilă atunci când organismul competent nu este în măsură să recupereze TVA plătită în temeiul programului național.

Organismul competent prezintă o declarație a autorităților naționale responsabile care atestă că TVA nu a putut fi recuperată pentru bunurile și serviciile necesare în cadrul măsurilor puse în aplicare în temeiul programelor naționale.

Articolul 32

Costuri neeligibile

- (1) Următoarele costuri nu sunt considerate eligibile:
 - (a) costurile suportate pentru acțiuni care beneficiază de un ajutor în temeiul altor instrumente financiare ale Comunității;
 - (b) pierderi rezultate din diferențele de curs de schimb;
 - (c) cheltuielile care nu sunt necesare sau care constituie pierderi;
 - (d) cheltuielile de distribuție, precum și cheltuielile de marketing și de publicitate menite să promoveze produse sau activități comerciale;
 - (e) provizioanele pentru pierderi sau datorii viitoare eventuale;
 - (f) dobânzile debitoare și dobânzile pentru capitalul de împrumut;
 - (g) creanțele îndoielnice.

Anumite costuri prevăzute la litera (d) pot fi considerate, cu toate acestea, eligibile, prin intermediul acordului Comisiei.

- (2) Costurile neeligibile prevăzute la alineatul (1) nu se iau în considerare de Comisie pentru calcularea costului total al programului.

Articolul 33

Cursul de schimb

- (1) Conversia între euro și monedele naționale se efectuează cu ajutorul cursului lunar al euro publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, seria C.
- (2) Cursul care se aplică pentru conversia între euro și monedele naționale este cursul de schimb publicat în ultima zi lucrătoare a lunii anterioare celei în care programul național sau, în ceea ce privește plățile, raportul financiar și cererea de plată, sunt semnate și prezentate Comisiei.

SECȚIUNEA 2

PLATA

[articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 2152/2003]

Articolul 34

Decizia cu privire la contribuția financiară

Decizia Comisiei privind contribuțiile financiare la costurile eligibile ale programelor naționale, denumită în continuare

„decizia Comisiei”, se adoptă în două etape, și anume o decizie în fiecare an al perioadei de programare. Decizia Comisiei se adresează statului membru în cauză.

Articolul 35

Prefinanțare

Organismele competente pot solicita, după trei luni de la data la care decizia Comisiei a fost notificată, o prefinanțare de 50 % din sprijinul comunitar anual în favoarea programului național prevăzut în programul național. Acordarea prefinanțării face obiectul încheierii unui acord în conformitate cu articolul 16.

Articolul 36

Extrase recapitulative

(1) Organismele competente prezintă Comisiei extrase recapitulative ale plăților efectuate în temeiul programului național, prin intermediul modelului din anexa V. Aceste extrase recapitulative sunt însoțite de o declarație privind starea de avansare a activităților întreprinse în cadrul programului național. Extrasele recapitulative se prezintă cel târziu după cincisprezece luni de la data la care decizia Comisiei a fost notificată și acoperă cheltuielile înregistrate în anul anterior.

(2) Comisia deduce cheltuielile eligibile conforme cu dispozițiile secțiunii 1 din prezentul capitol și prevăzute în extrasul recapitulativ anual al prefinanțării plătite statelor membre în temeiul programelor naționale.

Atunci când extrasele depășesc prefinanțarea corespunzătoare, Comisia efectuează o plată intermediară.

Aceste plăți intermediare nu trebuie să reprezinte, în nici un caz, mai mult de 30 % din valoarea sprijinului comunitar anual în favoarea programului național.

Articolul 37

Punerea în aplicare tehnică și financiară

(1) Fiecare dintre cele două etape prevăzute la articolul 34 trebuie finalizată integral din punct de vedere tehnic și financiar, în conformitate cu cerințele Regulamentului (CE) nr. 2152/2003 și ale prezentului regulament, în termen de doi ani de la data la care este notificată decizia Comisiei.

Organismele competente prezintă cererea de plată a soldului cheltuielilor eligibile în termen de maximum douăzeci și șapte de luni de la data la care este notificată decizia Comisiei.

(2) Soldul fiecărei etape se achită atunci când Comisia a primit o cerere de plată finală pentru fiecare etapă și a controlat extrasul care însoțește această cerere de plată.

Articolul 38

Coordonarea cererilor de plată

În conformitate cu legislația lor națională, statele membre se asigură că cererile de plată ale organismelor competente sunt coordonate și conforme cu decizia Comisiei.

Articolul 39

Cereri de prefinanțare și de plată

Organismele competente prezintă cereri Comisiei pentru prefinanțare și plată, utilizând modelele prevăzute în anexele VI, VII și VIII.

SECȚIUNEA 3

NEREGULI

[articolul 14 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2152/2003]

Articolul 40

Nereguli

(1) Sumele pierdute în urma unor nereguli sau neglijențe se recuperează de statul membru și se restituie Comunității.

(2) Atunci când, în termen de cinci ani de la plata finală a soldului aferent ultimului an al programului național, Comisia constată o neregulă în raport cu o operațiune finanțată de Comunitate și constată că suma în cauză nu a fost restituită Comunității în temeiul prezentului articol alineatul (1), aceasta informează statul membru în cauză cu privire la aceasta și îi acordă posibilitatea să își prezinte comentariile.

(3) Atunci când, după analiza situației și a eventualelor comentarii ale statului membru în cauză, Comisia constată că neregula se confirmă, statul membru restituie sumele în cauză.

SECȚIUNEA 4

CONTROALE, AUDIT ȘI INSPECȚII TEHNICE

[articolul 14 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 2152/2003]

Articolul 41

Controlul financiar al Comisiei

(1) Comisia sau orice reprezentant autorizat de aceasta poate supune unui audit, în orice moment al perioadei contractuale și pentru o perioadă de până la cinci ani de la plata finală a contribuției comunitare în favoarea programului național, organismele competente, contractanții sau subcontractanții responsabili cu punerea în aplicare a măsurilor prevăzute în temeiul programului național.

(2) Comisia sau orice reprezentant autorizat al acesteia trebuie să aibă acces la documentația necesară pentru stabilirea eligibilității costurilor suportate de participanții la programul național, precum facturi și extrase de fișe de remunerație.

(3) Controlul se efectuează cu respectarea normelor de confidențialitate. Comisia adoptă măsurile adecvate pentru a se asigura că reprezentanții autorizați respectă confidențialitatea datelor la care au acces sau care le-au fost furnizate.

Comisia poate controla utilizarea contribuției financiare a Comunității de către organismele competente, contractanții sau subcontractanții responsabili cu punerea în aplicare a măsurilor prevăzute în temeiul programului național.

(4) Organismelor competente, contractanților și subcontractanților în cauză li se transmite un raport privind concluziile auditului cu privire la organismele competente și celelalte părți responsabile cu punerea în aplicare a măsurilor prevăzute în temeiul programului național. Acestea pot comunica observațiile lor Comisiei, în luna următoare primirii acestui raport. Comisia poate decide să nu țină seama de observațiile comunicate după expirarea acestui termen.

(5) Pe baza concluziilor controlului, Comisia adoptă toate măsurile pe care le consideră necesare, inclusiv emiterea unui ordin de recuperare integrală sau parțială a sumelor pe care le-a plătit.

Articolul 42

Controale și inspecții tehnice

Organismele competente acordă personalului Comisiei și persoanelor mandatate de aceasta dreptul de acces la amplasamentele sau spațiile unde se pun în aplicare măsurile prevăzute de un program național, precum și la toate documentele privind gestiunea tehnică și financiară a acțiunii. Accesul persoanelor autorizate de către Comisie poate avea loc în condiții de confidențialitate care urmează să fie definite de Comisie și de organismul competent.

Controalele pot fi inițiate în perioada de punere în aplicare a programului și se efectuează în condiții de confidențialitate.

Organismele competente și părțile responsabile cu punerea în aplicare a măsurilor prevăzute în temeiul programului național acordă asistență Comisiei și persoanelor mandatate de aceasta.

Articolul 43

Evaluări

[articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 2152/2003]

(1) Statele membre efectuează o evaluare *ex ante*, o evaluare intermediară și o evaluare *ex post* a programelor naționale în conformitate cu anexa IX.

(2) Evaluarea *ex ante* cuprinde în special verificarea detaliată a pertinentei, fezabilității și durabilității activităților definite în cadrul programului național, precum și examinarea rezultatelor preconizate. Rezultatele evaluării *ex ante* se comunică Comisiei împreună cu programele naționale.

(3) Evaluarea intermediară și evaluarea *ex post* cuprind o estimare a evoluției, eficacității și performanței activităților de supraveghere desfășurate în cadrul Regulamentului (CE) nr. 2152/2003. Rezultatele evaluării intermediare se comunică Comisiei înainte de 1 iulie 2006 și rezultatele evaluării *ex post* se comunică Comisiei înainte de 1 iulie 2007.

CAPITOLUL VIII

GRUPUL ȘTIINȚIFIC CONSULTATIV

[articolul 9 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2152/2003]

Articolul 44

Sarcini

(1) Grupul științific consultativ care urmează să fie instituit în temeiul articolului 9 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2152/2003 consiliază Comitetului permanent forestier cu privire la următoarele probleme:

- (a) necesitatea de a efectua studii și analize specifice;
- (b) necesitatea de a crea grupuri de lucru *ad hoc* pentru probleme specifice;
- (c) ameliorarea organizării și a structurii acțiunii de supraveghere;
- (d) interfața știință-politică.

(2) Grupul științific consultativ poate emite un aviz cu privire la aspectele următoare:

- (a) propunerile de studii;
- (b) rezultatele obținute în cadrul studiilor, de exemplu pertinența și calitatea datelor și, într-un mod mai general, în cadrul rapoartelor care prezintă rezultatele acțiunii de supraveghere;
- (c) proiectele de manuale.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 7 noiembrie 2006.

(3) Mandatul grupului științific consultativ se limitează la perioada de execuție a acțiunii definite la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2152/2003.

CAPITOLUL IX

ACCESUL LA DATE

[articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2152/2003]

Articolul 45

Accesul la date

În măsura în care este necesar pentru realizarea măsurilor prevăzute la articolul 9 alineatul (5) și la articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2152/2003, Agenția Europeană de Mediu și Programul internațional concertat pentru evaluarea și supravegherea efectelor poluării atmosferice asupra pădurilor pus în aplicare sub egida Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (PIC Păduri) au acces la datele prevăzute la articolul 4 alineatul (1) și la articolul 5 alineatul (1) din regulamentul menționat.

CAPITOLUL X

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 46

Abrogare

Regulamentul (CEE) nr. 1696/87, Regulamentul (CE) nr. 804/94, Regulamentul (CE) nr. 1091/94, Regulamentul (CE) nr. 1727/1999 și Regulamentul (CE) nr. 2278/1999 se abrogă.

Articolul 47

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Pentru Comisie

Stavros DIMAS

Membru al Comisiei

ANEXA I

Manual privind parametrii, metodele de supraveghere și formatele de date care trebuie utilizate în scopul supravegherii armonizate a efectelor poluării atmosferice asupra pădurilor**Structura manualului**

Prezentul manual cuprinde următoarele cincisprezece capitole:

Capitolul 1	METODE COMUNE PENTRU SELECTAREA PARCELELOR DE NIVEL II
Capitolul 2	METODE COMUNE PENTRU ANCHETELE PRIVIND STAREA COROANELOR PE PARCELELE DE NIVEL I ȘI II
Capitolul 3	METODE COMUNE PENTRU ANALIZA FOLIARĂ PE PARCELELE DE NIVEL II
Capitolul 4	METODE COMUNE PENTRU MĂSURĂTORILE CREȘTERII PE PARCELELE DE NIVEL II
Capitolul 5	METODE COMUNE PENTRU ANALIZA DEPUNERILOR PE PARCELELE DE NIVEL II
Capitolul 6	METODE COMUNE PENTRU MĂSURAREA DATELOR METEOROLOGICE PE PARCELELE DE NIVEL II
Capitolul 7	METODE COMUNE PENTRU SUPRAVEGHEREA SOLUȚIILOR DE SOL PE PARCELELE DE NIVEL II
Capitolul 8	METODE COMUNE PENTRU INVENTARIEREA VEGETAȚIEI LA NIVELUL SOLULUI PE PARCELELE DE NIVEL II
Capitolul 9	METODE COMUNE PENTRU EVALUAREA LITIEREI PE PARCELELE DE NIVEL II
Capitolul 10	METODE COMUNE PENTRU EVALUAREA CALITĂȚII AERULUI AMBIANT PE PARCELELE DE NIVEL II
Capitolul 11	METODE COMUNE PENTRU EVALUAREA DAUNELOR VIZIBILE CAUZATE DE OZON PE PARCELELE DE NIVEL II
Capitolul 12	METODE COMUNE PENTRU OBSERVAȚIILE FENOLOGICE PE PARCELELE DE NIVEL II
Capitolul 13	MODALITĂȚI DE PREZENTARE A INFORMAȚIILOR GENERALE PRIVIND METODELE DE SUPRAVEGHERE APLICATE ȘI A REZULTATELOR EVALUĂRII/INTERPRETĂRII LA NIVEL NAȚIONAL
Capitolul 14	INSTRUCȚIUNI COMUNE PRIVIND NOTIFICAREA REZULTATELOR ȘI FORMATELE DE DATE
Capitolul 15	LISTA CODURILOR ȘI A ELEMENTELOR EXPLICATIVE PENTRU DATELE DE ANCHETĂ PE PARCELELE DE NIVEL I ȘI II

Dispozițiile specifice ale fiecărui capitol se bazează pe recomandările tehnice formulate de către grupurile de experți ai Programului internațional concertat privind evaluarea și supravegherea efectelor poluării atmosferice asupra pădurilor (PIC Păduri) al Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite. Se face o distincție între activitățile de supraveghere obligatorii și facultative (parametri, metode etc.).

Capitolele 1-8 și 14-15 se bazează pe descrierile tehnice prevăzute în anexele la Regulamentul (CE) nr. 1091/94 al Comisiei, precum și manualele specifice privind litiera, calitatea aerului ambiant, daunele vizibile cauzate de ozon și evaluările fenologice, care nu sunt cuprinse în regulamentul menționat anterior.

Capitolul 2 este consacrat modalităților tehnice de supraveghere a stării coroanelor pe parcelele de nivel I și II, aceasta fiind singura anchetă care trebuie efectuată periodic în cele două rețele. În rest, numai cele două capitole privind prezentarea și formatul datelor (capitolele 14 și 15) cuprind atât nivelul I, cât și nivelul II.

CAPITOLUL 1

METODE COMUNE PENTRU SELECTAREA PARCELELOR DE NIVEL II**I. Selectarea parcelelor de nivel II**

Selectarea parcelelor de supraveghere este în responsabilitatea statelor membre, cu condiția respectării următoarelor criterii de selecție:

- dimensiunea minimă a unei parcele este de 0,25 hectare (măsurare în plan orizontal);

- pentru a reduce la minimum efectele activităților care se desfășoară în apropiere, parcela este înconjurată de o zonă-tampon. Lățimea efectivă a acestei zone depinde de tipul și de vârsta pădurii. În cazul în care zona în care este situată parcela și zona care o înconjoară sunt omogene din punctul de vedere al dimensiunii și al structurii de vârstă, lățimea zonei-tampon poate fi limitată la 5 sau 10 m. În cazul în care zona forestieră în care se află parcela cuprinde arboreturi mixte și specii de arbori sau structuri de vârstă diferite, zona-tampon va fi extinsă de până la de cinci ori înălțimea maximă potențială a arborilor situați pe parcelă;
- parcelele sunt ușor accesibile în orice moment, fără nici o restricție care să limiteze accesul și eșantionarea;
- gestionarea parcelei nu trebuie să difere de cea a zonei-tampon și a pădurii înconjurătoare;
- perturbațiile datorate supravegherii trebuie să fie limitate la minimum;
- se evită orice poluare directă provocată de surse locale cunoscute;
- parcelele trebuie să fie suficient de îndepărtate de lizierele pădurii, până la de cinci ori înălțimea maximă potențială a arborilor situați pe parcelă.

II. Stabilirea și caracterizarea parcelelor

Fiecare parcelă stabilită trebuie să fie descrisă detaliat. Datele generale privind parcelele noi sau suplimentare sunt definite și notificate Comisiei cu ocazia transmiterii periodice a următoarelor date. Descrierea detaliată a parcelei cuprinde localizarea exactă a parcelei (amplasarea centrului și a colțurilor parcelei), o schemă cartografică ce indică marcajul permanent al colțurilor și/sau al limitelor parcelei, numărul de arbori de pe parcelă, precum și orice alt element permanent identificabil, situat pe parcelă sau în apropierea acesteia (de exemplu, căi de acces, râuri, șanțuri, arbori mari). De asemenea, se precizează și amplasarea prelevatorilor și a siturilor de eșantionare (de exemplu, pentru colectori de depuneri sau fose pedologice) (GPS sau distanță și orientare în raport cu centrul parcelei), respectiva amplasare fiind marcată pe această hartă.

III. Definiția subparcelei

În principiu, toți arborii de pe parcelă trebuie cuprinși în eșantion în vederea evaluării arborilor (de exemplu, inventarul coroanelor, evaluarea creșterii). În cazul în care parcela cuprinde un număr mare de arbori (în cazul unui arboret dens), este posibilă delimitarea unei subparcele pentru nevoile acestor anchete. Mărimea subparcelei în momentul stabilirii parcelei trebuie să fie suficient de mare pentru a furniza estimări fiabile în scopul anchetelor, timp de minimum douăzeci de ani și chiar, de preferință, pe întreaga durată de viață a arboretului. Ar trebui ca cel puțin douăzeci de arbori să fie disponibili pe parcelă în timpul acestei perioade.

IV. Date generale privind fiecare parcelă

Pentru fiecare parcelă permanentă de supraveghere intensivă și continuă, următoarele date generale trebuie colectate în momentul stabilirii unei parcele noi și cu ocazia primelor anchete:

Stabilire	Primele anchete
— Cod descriptiv	Țară Numărul suprafeței de observație Latitudinea și longitudinea efective
— Date despre sit	Altitudine Orientare Dimensiunea globală a parcelei Numărul de arbori de pe parcelă Subparcelă (după caz) Disponibilitate de apă pentru principalele specii de arbori Tipul de humus Unitate pedologică (estimare)

Stabilire	Primele anchete
— Date despre arboret	Media de vârstă a etajului dominant Specii de arbori principale Randament (estimare)
— Alte observații	Istoricul parcelei Alte stații de supraveghere situate în apropiere

Atunci când sunt stabilite parcele suplimentare pentru completarea programului național de supraveghere intensivă, statele membre notifică Comisiei Europene, pentru fiecare parcelă stabilită, informațiile colectate în momentul stabilirii parcelei, prin intermediul unui fișier de date și rapoarte (până la sfârșitul anului în care s-a stabilit parcela).

Anual, se prezintă toate modificările privind rețeaua de supraveghere și celelalte date importante (operațiuni forestiere, furtuni și incidente provocate de organisme dăunătoare).

V. Înlocuirea parcelelor distruse și parcele suplimentare

Parcelele distruse și parcelele suplimentare trebuie selectate dintre parcelele de nivel I existente, pe baza criteriilor de selecție definite în prezentul capitol. Parcelele restabilite sau parcelele suplimentare li se atribuie un număr nou. Statele membre transmit Comisiei, cu ocazia următoarei transmiteri periodice de date, informații privind motivele înlocuirii parcelelor, necesitatea unor parcele suplimentare, rezultatele ultimelor observații/măsurători realizate și criteriile aplicate pentru selectarea noilor parcele.

VI. Transmiterea datelor

Statele membre transmit Comisiei datele prevăzute în prezentul capitol pentru fiecare parcelă de nivel II, utilizând formatele prevăzute în formularele 1 și 2 din capitolul 14.

CAPITOLUL 2

METODE COMUNE PENTRU ANCHETELE PRIVIND STAREA COROANELOR PE PARCELELE DE NIVEL I ȘI II

I. Generalități

Anchetele privind starea coroanelor în sensul articolului 2 și al articolului 6 litera (a) sunt obligatorii, trebuie să se desfășoare pe toate parcelele de nivel I și pe toate parcelele de nivel II și trebuie repetate în fiecare an. Dispozițiile prezentate în continuare se bazează pe recomandările tehnice formulate de grupul de experți în starea coroanelor din cadrul Programului internațional concertat pentru evaluarea și supravegherea efectelor poluării atmosferice asupra pădurilor (PIC Păduri) al CEE-ONU.

II. Selectarea arborilor eșantion

II.1. Selectarea arborilor eșantion pe parcelele de nivel I

Pe fiecare parcelă de eșantionare, eșantioanele sunt selectate pe baza unei proceduri statistice obiective și rigurose definite (de exemplu: patru subeșantioane a câte șase arbori situați la extremitățile unei forme în cruce ale cărei axe sunt orientate spre punctele cardinale; centrele parcelelor de subeșantionare sunt situate la o distanță de 25 m de punctul de intersecție al structurii în rețea; se utilizează o procedură definită pentru fiecare subeșantion în ceea ce privește selectarea arborilor; sau arborii eșantion sunt selectați sub forma unei spirale care pornește din centrul parcelei). La arboreturile tinere și dense, în care coroanele individuale nu se pot distinge, selectarea arborilor eșantion are loc pe baza unei proceduri geometrice definite. Această procedură se repetă până când se identifică un număr suficient de arbori a căror coroană poate fi observată cu ușurință. Se iau în considerare următoarele criterii de selecție:

- statele membre pot stabili numărul de arbori care trebuie observați pe fiecare parcelă de eșantionare; cu toate acestea, eșantionul trebuie să fie de minimum douăzeci și de maximum treizeci de arbori, iar numărul trebuie să rămână constant;

- toate speciile de arbori trebuie cuprinse pentru eşantionare. Arborii eşantion au o înălţime minimă de 60 cm. Numai arborii predominanţi, dominanţi şi codominanţi (respectiv clasele Kraft 1, 2 şi 3) sunt păstraţi ca arbori eşantion pentru evaluarea stării coroanelor. Arborii din aceste grupuri sociale care au vârfurile rupte nu sunt păstraţi ca arbori eşantion;
- arborii tăiaţi în cadrul gestionării pădurilor, arborii căzuţi (de exemplu doborâţi de vânt sau ruşi) şi arborii morţi trebuie înlocuiţi cu alţi arbori selectaţi pe baza unei proceduri obiective. Se consideră că un arbore este mort în cazul în care toate ţesuturile conducătoare ale trunchiului sunt moarte. Arborii morţi trebuie înregistraţi o singură dată. În cazul tăierii întregului arboret, parcela de eşantionare încetează să existe până la replantarea unui nou arboret;
- centrul unei unităţi de eşantionare trebuie marcat pentru reevaluare în cadrul inventarelor ulterioare. Arborii eşantion trebuie să poată fi identificaţi pentru evaluarea din anul următor, fără marcaj permanent, dacă acest lucru este posibil.

II.2. *Selectarea arborilor eşantion pe parcelele de nivel II*

Toţi arborii predominanţi, dominanţi şi codominanţi (respectiv clasele Kraft 1, 2 şi 3) de pe parcelă trebuie supravegheaţi. Atunci când parcela cuprinde un număr mare de arbori (de exemplu în cazul arboreturilor dense), numărul de arbori eşantion păstraţi pentru evaluarea coroanei se poate reduce prin utilizarea subparcelelor. În acest caz, toţi arborii predominanţi, dominanţi şi codominanţi (respectiv clasele Kraft 1, 2 şi 3) de pe subparcelă trebuie supravegheaţi. În anumite cazuri, se poate admite utilizarea unui sistem diferit, dar obiectiv şi nepărtinitor, pentru a reduce sau a selecta numărul de arbori pentru eşantionare. În fiecare an trebuie aplicate aceleaşi metode, în cadrul fiecărei anchete trebuind evaluaţi minimum 20 de arbori.

III. **Data evaluării**

Inventarul se realizează între momentul în care formarea frunzişului s-a încheiat şi înainte de decolorarea autumnală a acestuia.

IV. **Informaţii generale**

Pe parcelele de nivel I trebuie evaluaţi următorii parametri referitori la parcelă şi la arbori:

- pentru fiecare parcelă:
 - cod descriptiv;
 - ţară;
 - data observării;
 - numărul suprafeţei de observaţie;
 - coordonate latitudinale/longitudinale efective;
 - disponibilitatea apei pentru principalele specii de arbori;
 - tipul de humus;
 - altitudine;
 - orientare;
 - date privind arboretul:
 - media de vârstă a etajului dominant;
 - date pedologice:
 - unitate pedologică;
 - informaţii suplimentare referitoare la parcelă, în special privind anul în curs (operaţiuni forestiere, evenimente);

- pentru fiecare arbore de pe parcelă:
 - numărul parcelei;
 - date privind arborele eşantion:
 - numărul arborelui;
 - specia de arbore;
 - defoliere;
 - decolorare;
 - daune datorate unor cauze ușor de identificat (insecte, ciuperci, agenți abiotici etc.);
 - identificarea tipului de daună;
 - observații cu privire la arborele de pe parcelă.

Pe parcelele de nivel II trebuie colectate următoarele informații cu privire la parcelă și la arbori:

- țară;
- numărul parcelei;
- data evaluării;
- numărul de arbori;
- specii de arbori;
- orientare;
- informații privind arborii tăiați și mortalitatea;
- expunere;
- statut social;
- contacte fizice între coroane;
- vizibilitate.

V. Evaluarea arborilor eşantion

V.1. Evaluarea vizuală a defolierii

Defolierea se evaluează anual, în tranșe de 5 % în raport cu un arbore cu frunziș complet în condițiile sitului în cauză. Clasificarea arborilor în funcție de gradele de defoliere se efectuează în timpul observațiilor și se înregistrează pe tranșe de 5 %.

Un arbore încă viu, a cărui defoliere este cuprinsă între 95 % și 100 %, este notat cu 99. Nivelul 100 este rezervat arborilor morți.

Clasă	Grad de defoliere	Procent de pierdere a acelor/frunzelor
0	Inexistent	0-10
1	Redus	11-25
2	Mediu	26-60
3	Considerabil	61-99
4	Arbore mort	100

V.2. Evaluare vizuală a decolorării

Arborii se clasifică în funcție de gradul de decolorare.

Gradele de decolorare se definesc după cum urmează:

Clasă	Decolorare	Procent orientativ de frunze/ace decolorate
0	Inexistentă sau neglijabilă	0-10
1	Redusă	11-25
2	Medie	26-60
3	Considerabilă	> 60

În cazul în care se combină clasele de defoliere cu cele de decolorare, este necesar să se utilizeze clasele de daune combinate următoare:

Clasă de defoliere	Clasă de decolorare		
	1	2	3
	Clasă de daună combinată		
0	0	I	II
1	I	II	II
2	II	III	III
3	III	III	III
4	IV	IV	IV

0 = daună zero, I = daună redusă, II = daună medie, III = daună considerabilă, IV = arbore mort.

VI. Evaluarea cauzelor care au provocat daunele

VI.1. Selectarea arborilor eșantion

În mod facultativ, este posibilă efectuarea unei evaluări a cauzelor care au provocat daunele pentru a completa ancheta anuală privind starea coroanelor.

VI.2. Frecvență și calendar

Nivel I + Nivel II: evaluarea cauzelor care au provocat daunele se efectuează în momentul evaluării normale a stării coroanelor, pe timp de vară.

Pe parcelele de nivel II care fac obiectul programului complet („parcele-cheie”) se efectuează o inspecție complementară pentru evaluarea daunelor atunci când se observă daune considerabile în afara perioadei de evaluare a stării coroanelor. Observațiile personalului responsabil cu eșantionarea depunerilor și observațiile fenologice pot îndeplini rolul de sistem de alertă rapidă. Această inspecție complementară se efectuează atunci când cauza principală presupusă a daunelor a atins nivelul maxim (de exemplu, primăvara în cazul defoliorilor).

VI.3. Parametrii care trebuie evaluați

Tabelul de mai jos furnizează o imagine de ansamblu asupra parametrilor care trebuie evaluați pe parcelele de nivel I/parcelele de nivel II.

Descrierea simptomului	
	Caracterizarea părții atinse
	Simptom
	Caracterizarea simptomului
	Localizarea în coroană
1.1. Causă	
1.2. Întindere	

VII. Transmiterea datelor

Statele membre utilizează formularele 3-8 din capitolul 14 pentru a transmite Comisiei informațiile privind fiecare parcelă.

CAPITOLUL 3**METODE COMUNE PENTRU ANALIZA FOLIARĂ PE PARCELELE DE NIVEL II****I. Generalități**

Analiza foliară în sensul articolului 6 litera (a) se efectuează pe toate parcelele de nivel II și se repetă pe fiecare parcelă individuală la intervale de doi ani. Dispozițiile prezentate în continuare au la bază recomandările tehnice formulate de grupul de experți în analiză foliară din cadrul Programului internațional concertat pentru evaluarea și supravegherea efectelor poluării atmosferice asupra pădurilor (PIC Păduri) al CEE-ONU.

II. Metoda de inventariere**II.1 Data prelevării de probe**

Specii de arbori cu frunze căzătoare și zadă: eșantioanele trebuie prelevate atunci când frunzele tinere sunt complet dezvoltate, înainte de apariția primelor semne de îngălbenire și de senescență autumnale.

Specii de arbori sempervirescenți: prelevarea de probe trebuie efectuată pe parcursul perioadei de repaus vegetativ. Statele membre sunt solicitate să definească, pentru fiecare regiune și în interiorul regiunilor, pentru zonele de câmpie sau montane, perioada cea mai potrivită pentru prelevarea de probe și analiza eșantioanelor de la diverse specii și să respecte perioada astfel definită.

Analiza foliară se va efectua în timpul verii anului 2005 pentru speciile de arbori cu frunze căzătoare și pentru zadă și în timpul iernii 2005/2006 pentru speciile de arbori sempervirescenți. Inventarul se repetă pe fiecare parcelă individuală la intervale de doi ani.

II.2 Selectarea arborilor

Din doi în doi ani, se prelevează probe de la cel puțin cinci arbori din principalele specii prezente pe parcelă.

Arborii necesari pentru eșantionare sunt selectați astfel încât:

- arborii să fie diferiți de arborii selectați pentru evaluarea stării coroanelor, pentru a evita ca prelevările succesive de probe să antreneze defolierea;
- atunci când evaluarea vitalității se limitează la arborii de pe o subparcelă, arborii selectați pentru eșantionarea frunzișului trebuie să aparțină restului parcelei. În cazul în care nu există subparcelă, arborii pentru eșantionare vor fi selectați dintre cei aflați în zona-tampon. În acest caz, se alocă un număr special arborilor selectați din zona-tampon;
- arborii care aparțin claselor predominantă și dominantă (pădure cu coronament închis) sau grupului de arbori care ating înălțimea medie $\pm 20\%$ (pădure cu coronament deschis);
- arborii sunt situați în apropierea amplasamentelor din care s-au prelevat probe de sol pentru analiză; cu toate acestea, este necesar să se aibă grijă ca rădăcinile principale ale arborilor eșantion să nu fie deteriorate de prelevarea probelor de sol;
- arborii sunt reprezentativi pentru gradul mediu de defoliere a parcelei ($\pm 5\%$ față de defolierea medie);
- arborii sunt reprezentativi pentru starea sanitară a parcelei.

Arborii eșantion utilizați de-a lungul anilor trebuie să fie aceiași și trebuie numerotați. Pentru a evita deteriorarea arborilor eșantion, este permisă alternarea a două serii de câte cinci arbori. Fiecare serie trebuie să îndeplinească condițiile definite anterior.

Numai arborii din speciile principale fac obiectul unei prelevări de probe (a se vedea anexa I capitolul 15 punctul 16).

Arborii selectați în vederea unei prelevări de probe a frunzișului trebuie să facă obiectul unei evaluări a stării coroanei, cu ajutorul numerelor existente sau a celor atribuite în mod special.

II.3 Informații generale

Se colectează următoarele date:

- numărul parcelei;
- data eșantionării și a analizei;
- specii de arbori.

II.4 Selectarea și cantitatea de frunze și de ace

Arborii de pe parcelă nu trebuie doborâți, acest fapt putând influența metoda de eșantionare a frunzelor sau a acelor. Este important ca frunzele sau acele prelevate să se fi dezvoltat în plină lumină.

Frunzele sau acele prelevate trebuie să aparțină treimii superioare a coroanei, exceptând, cu toate acestea, primele verticile ale coniferelor.

În ceea ce privește speciile cu frunze căzătoare, prelevarea de probe se efectuează asupra frunzelor sau a acelor din anul respectiv.

În ceea ce privește speciile sempervirescente, se recomandă prelevarea atât de ace sau de frunze din anul supravegherii, cât și de ace sau de frunze de doi ani (anul în curs + 1).

În toate cazurile, trebuie procedat în așa fel încât frunzele prelevate să fi ajuns la maturitate, mai ales la speciile cu mai mulți vlăstari pe an (de exemplu, *Pinus halepensis*, *Pseudotsuga menziesii*, *Eucalyptus* sp., *Quercus* sp.). La speciile *Larix* sp. și *Cedrus* sp., eșantioanele se prelevează de pe crengile scurte din anul anterior.

În general, eșantionarea trebuie realizată astfel încât în gama arborilor eșantion să fie reprezentate toate expunerile. În caz de necesitate, este admisă prelevarea de eșantioane reprezentând expuneri multiple de la fiecare arbore eșantion din serie. Pe anumite situri, afectate în mod evident de influența unei anumite expuneri (de exemplu, pante abrupte sau vânturi dominante puternice), prelevările de probe privesc o singură expunere, care trebuie să fie de fiecare dată aceeași. În astfel de cazuri, este necesar să se justifice expunerea.

Pentru analiza principalelor elemente și a Fe, Mn, Zn, Cu, cantitatea recomandată este de 30 de grame de frunze sau de ace proaspete pe categorie de vârstă eșantionată.

Statele membre pot decide să preleveze cantități mai mari de material foliar, în funcție de necesitățile propriilor metode de analiză sau pentru a conserva eșantioane pentru utilizare ulterioară.

II.5 Modalități de eșantionare

Dat fiind că arborii nu pot fi doborâți, orice metodă corespunzătoare de eșantionare este acceptabilă, ținând seama de tipul și de dimensiunea arboreturilor, cu condiția ca aceasta să nu antreneze contaminarea eșantionului, deteriorări grave ale arborilor sau riscuri pentru personalul responsabil de operațiuni.

II.6 Tratarea prealabilă expedierii la laborator pentru analiză

Se prelevează eșantioane de la cel puțin cinci arbori din fiecare dintre speciile principale de pe parcelă, cele cinci eșantioane fiind conservate în pungi separate. Pentru analiză, se prepară un eșantion compozit, prin amestecarea în proporții egale a fiecăruia dintre cele cinci eșantioane (în cazul în care cei cinci arbori fac obiectul unei analize individuale, media se calculează pentru fiecare element).

Fiecare eșantion trebuie marcat cu atenție, în mod clar (pădurea, numărul parcelei, specia arborelui, vârsta acelor etc.), înainte de a fi expediat la laborator pentru analiză. Aceste indicații trebuie înscrise pe exteriorul pungii (direct pe aceasta, cu cerneală indelebilă sau prin aplicarea unei etichete).

II.7 Tratarea prealabilă analizei

În scopul unei supravegheri intensive și continue pe suprafețele de observație permanente și al unei supravegheri a vlăstarelor crescute în anul respectiv, se determină masa a o sută de frunze sau a o mie de ace, precum și masa vlăstarelor.

Nu este necesar să se îndepărteze pețiolul frunzelor, dar, în cazul frunzelor compuse, este admisă separarea foliolelor de axă, în cazul în care acest lucru nu a fost deja efectuat în pădure. Pentru a evita orice contaminare, nu trebuie utilizate mănuși de plastic pudrate.

Nu este necesar ca eșantioanele să fie spălate sistematic, însă spălarea se poate dovedi utilă în regiunile cu poluare atmosferică puternică sau situate în apropierea mării. Eșantioanele se spală cu apă, fără a utiliza produse de curățare.

Uscarea în etuvă trebuie efectuată la o temperatură de maximum 80 °C, pe durata unei perioade minime de 24 de ore. Acele se desprind de pe crengi cu aceleași măsuri de precauție ca și cele adoptate la separarea foliolelor de pe axă în cazul frunzelor compuse.

II.8. Analiza chimică

Se determină numai concentrația totală a elementelor.

Fiecare țară este autorizată să utilizeze metodele sale naționale. Cu toate acestea, este necesar să se compare concentrațiile totale obținute cu ajutorul metodelor naționale cu concentrațiile certificate pe eșantioanele de referință standardizate. Inventarul frunzișului stabilește o distincție între parametrii obligatorii și parametrii facultativi (a se vedea lista de mai jos).

Parametri obligatorii	Parametri facultativi
Azot (N)	Zinc (Zn)
Sulf (S)	Mangan (Mn)
Fosfor (P)	Fier (Fe)
Calciu (Ca)	Cupru (Cu)
Magneziu (Mg)	Plumb (Pb)
Potasiu (K)	Bor (B)

III. Transmiterea datelor

Statele membre utilizează formularele 9, 10 și 11 din capitolul 14 pentru a transmite Comisiei informațiile referitoare la fiecare parcelă.

CAPITOLUL 4

METODE COMUNE PENTRU MĂSURĂTORILE CREȘTERII PE PARCELELE DE NIVEL II

I. Generalități

Măsurătorile creșterii prevăzute la articolul 6 litera (a) trebuie efectuate pe toate parcelele pe durata perioadei de repaus vegetativ. Referința pentru primul inventar în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2152/2003 este perioada de repaus vegetativ a iernii 2004/2005, inventarul trebuind să fie repetat la intervale de cinci ani.

Dispozițiile de mai jos se bazează pe recomandările tehnice formulate de grupul de experți în creșterea pădurilor din cadrul Programului internațional concertat privind evaluarea și supravegherea efectelor poluării atmosferice asupra pădurilor (PIC Păduri) al CEE-ONU. Măsurarea parametrilor de creștere se împarte în două părți:

- măsurători periodice ale parametrilor arborelui (obligatorii din cinci în cinci ani);
- analiza inelelor anuale cu ajutorul nivelelor de creștere și al secțiunilor de tulpină (facultativ).

Metodele descrise la prezentul punct nu sunt adecvate pentru maquis și tipurile de vegetație similare.

Statele membre sunt libere să efectueze, pe lângă măsurătorile periodice legate de parametrii arborilor, măsurători permanente ale circumferinței cu ajutorul unor panglici gradate.

II. Metodă de inventar

II.1. Data măsurătorilor

Măsurătorile trebuie să aibă loc în perioada de repaus vegetativ.

II.2. Selectarea arborilor eşantion

În principiu, toți arborii de pe parcelă trebuie supravegheați. În cazul în care parcela conține un număr mare de arbori (de exemplu, în cazul arboreturilor dense), se poate delimita o subparcelă pentru evaluarea arborilor. În acest caz, se supraveghează arborii din subparcelă. Mărimea subparcele la momentul inventarului trebuie să fie suficientă pentru a permite stabilirea unor estimări fiabile ale creșterii arboretului pe toată perioada inclusă în măsurătoare. Mărimea exactă a parcelei trebuie determinată și indicată.

Toți arborii al căror diametru peste scoarță este de cel puțin 5 cm trebuie să poată fi identificați individual prin numerotare.

II.3. Informații generale

Trebuie colectate următoarele date:

- numărul parcelei;
- data eşantionării și a analizei;
- numărul arborelui.

II.4. Parametri care trebuie măsurați

	Parametri obligatorii	Parametri facultativi
Măsurători periodice	Specie Diametrul la înălțimea omului (DIO) Înălțimea arborelui Înălțimea la baza coroanei pentru un subeșantion din arborii de pe parcelă Informații privind operațiunile de gestiune	Scoarță Înălțimea arborelui (pentru toți arborii) Înălțimea coroanei (pentru toți arborii) Lățimea coroanei Estimarea volumului
Analiza inelelor anuale		Lățimea inelului anual Istoricul diametrului arborelui sub scoarță la intervale de cinci ani Parcela de la bază și estimarea volumului

III. Transmiterea datelor

Statele membre utilizează formularele 12-16 din capitolul 14 pentru a transmite Comisiei informațiile privind fiecare parcelă.

CAPITOLUL 5

METODE COMUNE PENTRU ANALIZA DEPUNERILOR PE PARCELELE DE NIVEL II

I. Generalități

Analiza depunerilor prevăzută la articolul 6 litera (b) se efectuează pe cel puțin 10 % din parcelele de nivel II.

Următoarele dispoziții se bazează pe recomandările tehnice formulate de grupul de experți în depuneri din cadrul Programului internațional concertat privind evaluarea și supravegherea efectelor poluării atmosferice asupra pădurilor (PIC Păduri) al CEE-ONU.

II. Metoda de supraveghere

Fiecare parcelă delimitată în scopul analizei depunerilor trebuie descrisă în detaliu. Anumite informații se găsesc deja în descrierile parcelelor delimitate în scopul supravegherii pădurilor (longitudine, latitudine, altitudine, expunere, specii etc.). Trebuie furnizate și alte informații, în special în ceea ce privește în mod specific depunerile (expunerea la surse de emisie locale, afectarea solurilor la nivel local, amplasarea față de liziere etc.). Informațiile privind factori cum sunt inegalitatea coronamentului, indicele suprafeței foliare etc. sunt foarte importante pentru interpretarea și înțelegerea procesului de depunere.

II.1. *Supravegherea precipitațiilor colectate sub coronament*

Supravegherea depunerilor trebuie adaptată în funcție de sit. Măsurătorile trebuie efectuate astfel încât să garanteze o repartizare spațială omogenă pe întregul teritoriu al țării, după caz și pe toate parcelele de nivel II. Depunerile din precipitații neinterceptate trebuie măsurate pe parcela propriu-zisă. În cazul în care acest lucru este imposibil, măsurătorile trebuie efectuate în apropierea parcelei și în cadrul aceleiași arboret. În nici un caz nu trebuie să existe interferențe cu celelalte măsurători ale solului și ale vegetației. Ar trebui să se asigure faptul că nu se produce nici o daună asupra parcelei forestiere.

II.2. *Supravegherea în afara arboretului*

Colectorii de depuneri umede și/sau totale sunt instalați în apropierea parcelei propriu-zise (la o distanță maximă de 2 km). Amplasamentul se alege astfel încât obiectele înconjurătoare să nu fie situate la o distanță mai mică decât dublul înălțimii acestora.

II.3. *Supravegherea poluării atmosferice*

Măsurătorile poluării atmosferice trebuie adaptate în funcție de sit, dar pot fi efectuate la o anumită distanță, din motive practice sau în scopul coordonării cu alte proiecte. Situl de măsurare nu trebuie să fie sub influența surselor de emisii locale.

II.4. *Perioada de supraveghere*

Măsurătorile se efectuează o dată la patru săptămâni, o dată pe săptămână sau cu o frecvență intermediară aleasă în special în funcție de condițiile meteorologice generale prezente pe parcela în cauză.

Atunci când este necesar să se aplice perioade de măsurare diferite pe parcursul anului (de exemplu, măsurări săptămânale vara și lunare iarna), se delimitează două perioade de supraveghere distincte, iar rezultatele se prezintă separat. Durata perioadei de măsurare trebuie să fie constantă în cadrul aceleiași perioade de supraveghere. Ar trebui să se utilizeze aceeași perioadă de măsurare pentru supravegherea sub coronament și pentru cea din afara arboretului.

II.5. *Eșantionare, tratarea eșantioanelor*

Eprubetele de prelevare de probe și recipientele utilizate pentru colectarea eșantioanelor trebuie să fie curate. Echipamentele trebuie clătite cu apă demineralizată. Pe parcursul eșantionării și al transportului, recipientele trebuie păstrate la adăpost de lumină și la rece. În cazul în care vremea este caldă și însoțită, se pot utiliza conservanți pentru a se evita creșterea algelor. În acest caz, ar trebui utilizați numai conservanți care nu interferează cu analiza ionilor ce fac obiectul supravegherii.

II.6. *Tratarea preliminară a eșantioanelor, transport și depozitare*

Ar trebui să se determine volumul fiecărui eșantion care provine de la fiecare colector de precipitații sub coronament, din scurgerile de suprafață de pe trunchi sau din precipitațiile din afara arboretului. Eșantioanele pot fi analizate separat sau pot fi grupate cu alte eșantioane prelevate de pe aceeași parcelă pe parcursul aceleiași perioade. Eșantioanele din precipitații sub coronament, din scurgeri de suprafață de pe trunchi sau din precipitațiile din afara arboretului se analizează separat. Eșantioanele prelevate în cadrul măsurării scurgerilor de suprafață de pe trunchi se pot grupa numai pentru arborii de aceeași specie, dimensiune și statut de dominanță.

Eșantioanele prelevate pe perioade scurte pot fi analizate ca atare sau în amestec cu eșantioanele lunare înainte de analiză. În cazul în care eșantioanele se amestecă, amestecul trebuie să respecte proporția volumului de eșantionare total.

Eșantioanele trebuie transportate la laborator în cele mai scurte termene (de preferință în cutii frigorifice) și conservate la rece (4 °C) și la adăpost de lumină până în momentul analizei.

II.7. *Informații generale*

Se colectează următoarele date:

- numărul parcelei;
- codul prelevatorului;

- data începerii perioadei de supraveghere;
- data încheierii perioadei de supraveghere;
- numărul de perioade (egale) de măsurătoare de pe parcursul perioadei de supraveghere.

Este posibil să se adune informații facultative complementare (densitatea coronamentului, indicele suprafeței foliare etc.), în cazul în care aceste informații sunt utile pentru interpretarea rezultatelor.

II.8. Analiza chimică

Parametrii obligatorii și facultativi care trebuie analizați pentru eșantioanele și depunerile totale de precipitații sub coronament, din scurgeri de suprafață de pe trunchi sau din ceață sunt indicați în următorul tabel:

Tip de eșantion	Obligativ	Facultativ
Depuneri brute, precipitații sub coronament, scurgeri de suprafață de pe trunchi	Volumul precipitațiilor	
	pH și conductivitate la 25 °C	
	Na, K, Mg, Ca, NH ₄	Al, Mn, Fe și alte metale grele cum ar fi Cu, Zn, Hg, Pb, Cd, Co, Mo
	Cl, NO ₃ , SO ₄	P total, PO ₄
	Alcalinitate totală	
	Obligativ pentru fiecare eșantion în cazul în care pH > 5	
	COD, N total (N total nu este obligativ pentru depunerile totale, dar este foarte recomandat)	S total, HCO ₃ HCO ₃ se obține fie prin calcul (pe baza pH, a alcalinității totale, a temperaturii și a forței ionice), fie prin măsurătoare directă
Ceață, ceață înghețată (brumă)		pH, conductivitate
		Na, K, Mg, Ca, NH ₄
		C ₁ , NO ₃ , SO ₄ , P total
		Alcalinitate
		Al, Mn, Fe și alte metale grele cum ar fi Cu, Zn, Hg, Pb, Cd, Co, Mo

COD = carbon organic dizolvat și N total = azot total.

III. Transmiterea datelor

Statele membre utilizează formularele 17-19 din capitolul 14 pentru a transmite Comisiei informațiile privind fiecare parcelă.

CAPITOLUL 6

METODE COMUNE PENTRU MĂSURAREA DATELOR METEOROLOGICE PE PARCELELE DE NIVEL II

I. Generalități

Măsurarea datelor meteorologice prevăzută la articolul 6 litera (b) se efectuează pe cel puțin 10 % din suprafețele de observație. Următoarele dispoziții se bazează pe recomandările tehnice formulate de grupul de experți în meteorologie și fenologie din cadrul Programului internațional concertat privind evaluarea și supravegherea efectelor poluării atmosferice asupra pădurilor (PIC Păduri) al CEE-ONU.

II. Metoda de inventariere

II.1. Amplasarea materialului de eșantionare

Pentru a fi reprezentative pentru situația climatică a zonelor împădurite, măsurătorile se realizează în interiorul zonei forestiere în cauză. În general (cu excepția temperaturii solului, a umidității solului și a precipitațiilor de la nivelul arboretului), măsurătorile se pot realiza deasupra coronamentului arboretului de pe parcelă sau într-o stație situată într-o zonă neîmpădurită a zonei forestiere, în apropierea (în general nu la mai mult de 2 km) arboretului în care este situată parcela. Distanța dintre punctul de măsurare al stațiilor aflate în afara arboretului și arboreturile din apropiere sau alte obstacole este cel puțin de două ori mai mare decât înălțimea unui arbore adult/a unui obstacol. Măsurarea temperaturii solului, a umidității solului și a precipitațiilor de la nivelul arboretului se efectuează în interiorul arboretului în care este situată parcela de observație permanentă.

În măsura posibilului, este necesar să se combine materialul utilizat cu echipamentul de măsurare a depunerilor. Pentru a se evita orice perturbare a sistemului radicular și a stării solului, echipamentul se instalează astfel încât să se poată ajunge la el și să fie întreținut fără a fi nevoie să se traverseze fizic parcela.

II.2. Metode utilizabile pentru măsurarea datelor meteorologice efective pe parcelă sau în apropiere

Instalarea unei stații meteorologice într-o zonă neîmpădurită apropiată de parcelă sau instalarea unui turn în arboretul înconjurător trebuie să permită supravegherea condițiilor meteorologice în mod continuu. Echipamentul tehnic, senzorii și amplasarea lor trebuie să fie în conformitate cu standardele internaționale. Trebuie măsurate următoarele variabile:

Obligatoriu	Facultativ
Precipitații	Raze UVB
Temperatura aerului	Temperatura solului
Umiditatea aerului	Umiditatea solului
Viteza vântului	(potențial matricial, conținut de apă)
Direcția vântului	Precipitații la nivelul arboretului (cantitatea de precipitații sub coronament, de scurgeri de suprafață de pe trunchi)
Radiația solară	

II.3. Colectarea, agregarea, stocarea și prezentarea informațiilor

Datele sunt transformate în valori zilnice (sumă sau valoare medie, minimă și, respectiv, maximă) înainte de a fi transmise.

Se adună și se colectează următoarele informații privind parcela:

- țara;
- numărul parcelei;
- descrierea detaliată a materialului utilizat;
- amplasarea parcelelor (longitudine, latitudine, altitudine) și a materialului (în raport cu parcela);
- datele de început și de finalizare a măsurătorilor;
- frecvența (numărul de perioade).

LISTA DE PARAMETRI

Parametru	Unități	Valoare medie	Sumă	Valoare minimă	Valoare maximă	Observații
Precipitații	(mm)		(°)			Precipitații totale (inclusiv ninsoare etc.)
Temperatura aerului	(°C)	(°)		(°)	(°)	
Umiditate relativă	(%)					
Viteza vântului	(m/s)	(°)			(°)	
Direcția vântului	(°)	(°)				Direcția vântului dominant
Radiație solară	(W/m ²)	(°)				
Radiație UVB	(W/m ²)	(°)				
Temperatura solului	(°C)	(°)		(°)	(°)	
Umiditatea solului: potențial matricial al solului	(hPa)					
Umiditatea solului: conținutul în apă al solului	(Vol %)	(°)		(°)	(°)	
Precipitații la nivelul arboretului (precipitații la sol, de scurgeri de suprafață de pe trunchi)	(mm)		(°)			
Altele						Se indică în raportul complementar

(°) Trebuie notificat.

III. Transmiterea datelor

Statele membre utilizează formularele 20-23 din capitolul 14 pentru a transmite Comisiei informațiile privind fiecare parcelă.

CAPITOLUL 7

METODE COMUNE PENTRU SUPRAVEGHEREA SOLUȚIILOR DE SOL PE PARCELELE DE NIVEL II

I. Generalități

Analiza soluțiilor de sol prevăzută la articolul 6 litera (b) se efectuează pe cel puțin 10 % din parcelele de nivel II.

Dispozițiile de mai jos se bazează pe recomandările tehnice formulate de grupul de experți în soluri din cadrul Programului internațional concertat pentru evaluarea și supravegherea efectelor poluării atmosferice asupra pădurilor (PIC Păduri) al CEE-ONU.

II. Metoda de inventariere

II.1. Selectarea amplasării prelevatoarelor

Prelevatoarele de soluții de sol trebuie instalate în apropierea locului în care se efectuează inventarierea stării coroanelor. Lizimetrele se pot amplasa în mod aleatoriu sau sistematic pe toată parcela, chiar dacă amplasarea lor poate fi limitată de prezența pietrelor sau a rădăcinilor (distanța față de arbori nu este precizată). Datorită perturbării solului pe care o cauzează, lizimetrele cu tensiune zero nu trebuie instalate în partea centrală a parcelei în care se supraveghează parametrii arborilor. Din motive practice, se poate recurge la subparcela reprezentativă. Lizimetrele instalate deja pot fi menținute, dar instalarea celor noi trebuie efectuată ținându-se seama de recomandările de mai jos.

II.2. Adâncimea de eşantionare

Se recomandă instalarea lizimetrelor la adâncimi fixe, dar este admisă şi instalarea la diferite orizonturi.

— Colectorii de soluţii de sol

După caz, lizimetrele pot fi amplasate la cel puţin două adâncimi diferite, una în orizontul rădăcinii (adâncime sugerată: între 10 şi 20 de cm) pentru a se aprecia concentraţiile de elemente nutritive şi de elemente toxice din zona rădăcinilor fine (primul obiectiv) şi a doua sub orizontul respectiv (adâncime sugerată: între 40 şi 80 de cm), pentru a se aprecia producţia de elemente (al doilea obiectiv). Un al treilea lizimetru se poate amplasa imediat lângă stratul de humus.

II.3. Frecvenţa de eşantionare

Pe parcelele pe care se desfăşoară şi alte programe de supraveghere intensivă, cum este măsurarea depunerilor sau colectarea de date meteorologice, de exemplu, prelevarea soluţiilor de sol trebuie efectuată o dată sau de două ori pe lună. Eşantionarea trebuie efectuată în aceeaşi lună în fiecare an.

II.4. Transport, depozitare şi preparare

Eşantioanele se transportă astfel încât să se minimizeze modificările chimice.

În cazul utilizării lizimetrelor, depozitarea soluţiei de sol la rece (4 °C) şi la adăpost de lumină permite diminuarea activităţii biologice. În numeroase cazuri şi în special pe parcursul sezonului rece, este suficient să se conserve recipientul la adăpost de lumină. Se pot utiliza conservanţi organici sau anorganici, cu toate că aceştia pot să interfereze cu analiza. Pentru a limita modificările eventuale ale eşantioanelor, soluţia de sol trebuie colectată cât mai repede posibil după ce s-a aplicat sucţiunea.

Se indică modalităţile de transport şi de depozitare (inclusiv perioadele de aşteptare). După caz, se indică în detaliu problemele şi deviaţiile de la proceduri care pot apărea.

Pentru determinarea urmelor de metale, părţile alicote ale eşantionului trebuie transportate la laborator în sticle spălate cu acid.

În cazul prelevării de eşantioane de sol, acestea trebuie conservate la rece în pungi de plastic sau de polietilenă şi depozitate la 4 °C până la centrifugare sau la prepararea soluţiei saturate de sol. Centrifugarea sau extragerea trebuie să aibă loc în ziua (18-30 de ore) următoare zilei în care s-a efectuat colectarea eşantioanelor de sol.

II.5. Date de bază generale

Se colectează următoarele informaţii:

- ţara;
- numărul parcelei;
- date privind prelevatorul (tip, adâncime);
- data de început a perioadei de supraveghere;
- data de sfârşit a perioadei de supraveghere;
- numărul de perioade de măsurare (egale) de pe parcursul perioadei de supraveghere.

II.6. Metode de analiză

În scopul inventarierii soluţiilor de sol forestier, se stabileşte o distincţie între parametrii obligatorii şi parametrii facultativi (a se vedea lista de mai jos).

LISTA DE PARAMETRI

Parametru	Unitate	Obligatoriu/Facultativ
Conductivitate	$\mu\text{S}/\text{cm}$	Facult.
pH		Oblig.
Alcalinitate	$\mu\text{molc}/\text{l}$	Facult. (în cazul în care $\text{pH} > 5$)
COD	mg/l	Oblig.
Sodiu (Na)	mg/l	Facult. ⁽¹⁾
Potasiu (K)	mg/l	Oblig.
Calciu (Ca)	mg/l	Oblig.
Magneziu (Mg)	mg/l	Oblig.
Aluminiu (total)	mg/l	Oblig. (în cazul în care $\text{pH} < 5$)
Aluminiu (labil)	mg/l	Facult.
Fier (Fe)	mg/l	Facult.
Mangan (Mn)	mg/l	Facult.
Fosfor total (P)	mg/l	Facult.
$\text{NO}_3\text{-N}$	mg/l	Oblig.
$\text{SO}_4\text{-S}$	mg/l	Oblig.
$\text{NH}_4\text{-N}$	mg/l	Facult. ⁽²⁾
Clor (Cl)	mg/l	Facult. ⁽¹⁾
Crom (Cr)	$\mu\text{g}/\text{l}$	Facult.
Nichel (Ni)	$\mu\text{g}/\text{l}$	Facult.
Zinc (Zn)	$\mu\text{g}/\text{l}$	Facult. ⁽³⁾
Cupru (Cu)	$\mu\text{g}/\text{l}$	Facult. ⁽³⁾
Plumb (Pb)	$\mu\text{g}/\text{l}$	Facult.
Cadmium (Cd)	$\mu\text{g}/\text{l}$	Facult.
Siliciu (Si)	mg/l	Facult.

Oblig. = Obligatoriu, Facult. = Facultativ

⁽¹⁾ Măsurătoare recomandată la calcularea echilibrului acido-bazic.

⁽²⁾ Se recomandă măsurarea nivelului de NH_4 în zonele suspectate de depuneri importante de NH_x (mai mari de 20 kg pe ha pe an).

⁽³⁾ Măsurătoare recomandată deoarece vorbă de elemente nutritive minore. Statele membre sunt libere să analizeze mai mulți parametri facultativi integral sau parțial.

III. Transmiterea datelor

Statele membre utilizează formularele 24, 25 și 26 din capitolul 14 pentru a transmite Comisiei informațiile privind fiecare parcelă.

CAPITOLUL 8

METODE COMUNE PENTRU INVENTARIEREA VEGETAȚIEI LA NIVELUL SOLULUI PE PARCELELE DE NIVEL II

I. Generalități

Inventarierea vegetației de la nivelul solului prevăzută la articolul 6 litera (b) se efectuează pe cel puțin 10 % din parcelele de nivel II.

Dispozițiile de mai jos se bazează pe recomandările tehnice formulate de grupul de experți în vegetația de la nivelul solului din cadrul Programului internațional concertat pentru evaluarea și supravegherea efectelor poluării atmosferice asupra pădurilor (PIC Păduri) al CEE-ONU.

II. Metoda de inventariere

II.1. Plan de eşantionare

Se poate recurge la două planuri distincte de eşantionare pentru a se obține o caracterizare mai degrabă calitativă, respectiv cantitativă, după caz:

- în primul caz, se evaluează dinamica, supraveghindu-se evoluția compoziției specifice dintr-o zonă extinsă, prin utilizarea unor unități de eşantionare mai mari de 100 m², cu o precizie slabă spre medie în estimarea evoluției întinderii pentru fiecare dintre aceste specii;
- în al doilea caz, studiul se axează pe dinamica arboreturilor (extindere sau regresie) dintr-o zonă mai restrânsă. Unitățile de eşantionare utilizate sunt mai mici (în general mai mici de 10 m²), pentru a se obține o estimare mai precisă a întinderii pentru fiecare specie.

Zona reținută pentru evaluarea vegetației trebuie să fie reprezentativă pentru parcelă, astfel încât să permită comparația cu ceilalți parametri înregistrați pe aceeași parcelă. Trebuie utilizate mai multe unități de eşantionare în scopul repetiției statistice.

În conformitate cu utilizarea fitosociologică, cerința minimă constă în eşantionarea speciilor de la nivelul parcelei. Pentru a garanta comparabilitatea rezultatelor între țări, este obligatoriu să se definească o parcelă de eşantionare comună (CSA- *common sampling area*) de 400 m², care să fie reprezentativă pentru vegetația la nivelul solului de pe parcela de nivel II. Această parcelă se poate obține prin însumarea tuturor subparcelelor de dimensiune mai mică din interiorul parcelei de nivel II. Datele sunt prezentate pentru ansamblul CSA și nu pentru fiecare subparcelă (date agregate). Statele membre introduc rezultatele obținute pentru diferitele subparcele în bazele lor de date naționale.

Statele membre sunt libere să aleagă numărul și forma unităților de eşantionare.

În cazul în care unitățile de eşantionare nu sunt contigue, acestea trebuie să fie cât mai îndepărtate unele de celelalte în interiorul parcelei de nivel II sau în zona sa tampon, pentru a se reduce la maximum corelarea spațială între diferitele unități de eşantionare din aceeași parcelă. Ar trebui, de asemenea, să se elimine orice eterogenitate importantă la toate nivelurile de eşantionare (stânci și faleze, poteci și cărări, locuri de foc, pâraie și iazuri, canale și rigole, turbării).

Ar trebui să se aplice un sistem de marcaj permanent pentru unitățile de eşantionare.

II.2. Informații generale

Se colectează următoarele informații generale:

- țara;
- numărul parcelei;
- data eşantionării și a analizei;
- existența unei îngrădiri;
- parcela totală eşantionată;
- informații privind ansamblul vegetației la nivelul solului (întindere), privind stratul arbustiv (întindere și înălțime medie) și privind stratul muscinal (întindere).

II.3. Măsurarea abundenței sau a întinderii speciilor

Statele membre sunt libere să aplice propria lor scară de măsurare, cu condiția ca aceasta să poată fi transformată direct în procentaj [limite cuprinse între 0,01 % (foarte rar) și 100 % (acoperire completă)].

II.4. Specii

Este necesar să se țină seama de toate fanerogamele, criptogamele vasculare, briofitele și lichenii tericoli. Lista speciilor trebuie să fie completă pentru aceste grupuri. Speciile netericole și ciupercile pot, de asemenea, să fie menționate, dar ar trebui, în cazul ideal, să facă obiectul unor anchete separate. Speciile neidentificate ar trebui inventariate ca atare și, în cazul în care nu sunt specii rare în unitățile de eşantionare, ar trebui prelevate și depozitate într-un ierbar în vederea identificării ulterioare.

Speciile care sunt prezente numai în locuri specifice (de exemplu pe stânci, butuci, poteci și cărări, arbori morți etc.) trebuie inventariate separat.

II.5. Frecvența și perioada de evaluare

Studiile privind vegetația se realizează o dată la cinci ani, pe cel puțin 10 % dintre parcele. În cazul în care compoziția vegetației se dovedește a fi complexă în cursul unui anumit sezon, ar putea fi necesar să se realizeze o a doua evaluare în cursul anului pentru a se estima totalul întinderii vegetale. Evaluările ulterioare ale vegetației la nivelul solului se efectuează în jurul aceleiași date.

II.6. Analiză

Informațiile evaluate pe unitățile de eșantionare se exprimă la scara parcelei.

III. Transmiterea datelor

Statele membre utilizează formularele 27 și 28 din capitolul 14 pentru a transmite Comisiei rezultatele evaluării vegetației de la nivelul solului.

CAPITOLUL 9

METODE COMUNE PENTRU EVALUAREA LITIEREI PE PARCELELE DE NIVEL II

I. Generalități

Supravegherea litierii prevăzută la articolul 6 litera (c) se efectuează în mod facultativ pe parcelele de nivel II, începând din 2005. Atunci când se procedează la supravegherea litierii, se recomandă aplicarea următoarelor dispoziții.

Următoarele dispoziții se bazează pe recomandările tehnice formulate de grupul de experți în litieră din cadrul Programului internațional concertat pentru evaluarea și supravegherea efectelor poluării atmosferice asupra pădurilor (PIC Păduri) al CEE-ONU.

II. Metoda de inventariere

II.1. Eșantionarea

În scopul evaluării litierii, se propune ca planul de eșantionare a parcelelor să reprezinte un evantai larg de soluri, climate și structuri de arboreturi pentru o anumită specie.

Evaluarea litierii se efectuează numai pe parcelele de nivel II pe care se procedează și la o supraveghere intensivă a datelor meteorologice, a depunerilor, a apei din sol și a fenologiei.

II.2. Amplasarea și numărul locurilor de recoltare a solului

Locurile de recoltare a solului sunt dispuse astfel încât să permită comparația cu rezultatele supravegherii depunerilor și a apei din sol. Locurile de recoltare a solului sunt fixe și pot fi amplasate în mod aleatoriu sau sistematic, de exemplu la intervale regulate și în număr suficient pentru a reprezenta ansamblul parcelei și nu doar speciile dominante.

Locurile de recoltare a solului trebuie repartizate pe toată suprafața parcelei. Eșantionarea litierii trebuie efectuată cu cel puțin 10 până la 20 colectoare pe parcelă, în funcție de mărimea parcelei și de speciile incluse în evaluare.

Statele membre pot alege în mod liber tipul de prelevator utilizat pentru supravegherea litierii.

II.3. Frecvența eșantionării

Litiera se colectează cel puțin o dată pe lună și chiar o dată la două săptămâni în perioadele de cădere a frunzelor. Eșantioanele dintr-o perioadă se grupează pentru analizele chimice. În regiunile în care, în perioada de iarnă, zăpada și gerul sunt prezente și în regiunile izolate, poate fi necesar să se lase prelevatoarele în pădure pe timpul iernii. Litiera se poate colecta o dată înainte de perioada de iarnă și o dată după topirea zăpezii, dat fiind că înghețul limitează drenajul și descompunerea litierii.

II.4. Parametri și analiză

În momentul evaluării litierii, se stabilește o distincție între parametrii obligatorii și parametrii facultativi (a se vedea lista de mai jos).

LISTA DE PARAMETRI

Obligatoriu	Facultativ
Ca, K, Mg, C, N, P, S	Na, Zn, Mn, Fe, Cu, Pb, Al, B

În scopul analizei chimice, litiera se usucă într-un cuptor la o temperatură maximă de 80 °C (de preferință la 65 °C) până la obținerea unei greutate constante. După uscare, se determină masa a 100 de frunze sau 1 000 de ace la 105 °C. Pe baza procentajului de umiditate prezent în subeșantioane, cantitatea totală a fiecărei fracțiuni se poate transforma în masă uscată la 80 °C. Eșantioanele uscate la maximum 80 °C sunt zdrobite pentru a se obține o pudră omogenă. Analiza chimică a litierei este asemănătoare cu analiza chimică a frunzelor. Rezultatele analizei chimice a litierei se calculează la 80 °C, ca și masa litierei.

III. Transmiterea datelor

Statele membre utilizează formularele 29, 30 și 31 din capitolul 14 pentru a transmite Comisiei informațiile privind fiecare parcelă.

CAPITOLUL 10

METODE COMUNE PENTRU EVALUAREA CALITĂȚII AERULUI AMBIANT PE PARCELELE DE NIVEL II

I. Generalități

Evaluarea calității aerului ambiant pe parcelele de nivel II este facultativă. Atunci când se evaluează calitatea aerului ambiant, este necesar să se aplice următoarele dispoziții.

Următoarele dispoziții se bazează pe recomandările tehnice formulate de grupul de experți în calitatea aerului ambiant din cadrul Programului internațional concertat pentru evaluarea și supravegherea efectelor poluării atmosferice asupra pădurilor (PIC Păduri) al CEE-ONU.

II. Alegerea metodei și a echipamentului

Se recurge la eșantionare pasivă pe siturile pentru care nu se realizează, la ora actuală, supravegherea principalilor poluanți atmosferici prin intermediul unor prelevatoare active.

Fiecare țară este liberă să aleagă prelevatorul pasiv pe care îl va utiliza. Cu toate acestea, este necesar să se dovedească faptul că atât prelevatoarele, cât și procedurile utilizate dau rezultate conforme cu măsurătorile realizate prin intermediul unei metode de referință (prelevator activ).

III. Perioada de supraveghere

Eșantionarea se efectuează de preferință cel puțin o dată la două săptămâni. Pe siturile izolate, perioada de măsurare se poate extinde la patru săptămâni, după caz. Pe siturile foarte poluate, aceasta se poate reduce la o săptămână. Pentru speciile cu frunze căzătoare, măsurarea ozonului se limitează la sezonul de vegetație. Măsurătorile privind ceilalți poluanți se efectuează în restul anului.

IV. Selectarea parcelelor și amplasarea

Supravegherea calității aerului ambiant trebuie adaptată în funcție de sit și efectuată pe parcelele pentru care sunt disponibile date meteorologice și date privind depunerile. Ar trebui să se aleagă situri cu expunere variabilă, și anume situri foarte expuse, precum și stații de fond.

Concentrațiile de poluanți atmosferici se măsoară în apropierea pădurii, dar nu în pădure, pe un sit reprezentativ al parcelei. Supravegherea se efectuează în afara arboretului, de preferință pe un teren pe care sunt instalate prelevatoarele de depuneri umede și echipamentele meteorologice.

V. Parametrii

Supravegherea facultativă a calității aerului ambiant conține următorii parametri.

Compuși	Parametri	Observații
Compuși gazoși	O ₃ , SO ₂ , NO ₂ , NO, HNO ₃ , HNO ₂ , NH ₃ , COV	În ceea ce privește efectul direct asupra vegetației, ozonul este, în majoritatea regiunilor Europei, poluantul cel mai important.
Particule	SO ₄ ²⁻ , NO ₃ ⁻ , NH ₄ ⁺ , cationi de bază	Pentru a calcula depunerea uscată de particule, măsurătorile trebuie realizate, de preferință, ținându-se seama de granulometrie.

	O ₃	NH ₃	NO ₂	SO ₂
Concentrație medie	X	X	X	X
Concentrație (*) maximă	X	X	X	X
AOT 40 (*)	X			

(*) Numai în caz de eșantionare activă.

VI. Transmiterea datelor

Statele membre utilizează formularele 32, 33 și 34 din capitolul 14 pentru a transmite Comisiei informațiile privind fiecare parcelă.

CAPITOLUL 11

METODE COMUNE PENTRU EVALUAREA DAUNELOR VIZIBILE CAUZATE DE OZON PE PARCELELE DE NIVEL II

I. Generalități

Evaluarea daunelor cauzate de ozon prevăzută la articolul 6 litera (c) se efectuează în mod facultativ, pe parcelele de nivel II. Atunci când se evaluează daunele cauzate de ozon, se recomandă aplicarea următoarelor dispoziții.

Următoarele dispoziții se bazează pe recomandările tehnice formulate de grupul de experți în calitatea aerului ambiant din cadrul Programului internațional concertat pentru evaluarea și supravegherea efectelor poluării atmosferice asupra pădurilor (PIC Păduri) al CEE-ONU. [Se face trimitere la manualul specific elaborat de acest grup de lucru, în care se găsesc informații complementare.]

II. Sferă de aplicare

Evaluarea simptomelor daunelor cauzate de ozon se efectuează de preferință pe parcelele pe care s-a efectuat eșantionarea pasivă a ozonului.

III. Apreciere și evaluare

III.1. Evaluarea pe parcelele de nivel II

Evaluarea daunelor vizibile cauzate de ozon celor trei specii principale de pe parcela de supraveghere intensivă (*Intensive Monitoring Plot* – IMP) conține cel puțin ramurile a cinci arbori reținuți pentru eșantionarea frunzișului în scopul analizei chimice foliare.

Eșantioanele utilizate în scopul evaluării daunelor foliare trebuie prelevate o dată la doi ani din partea superioară a coroanei, care este expusă la soare.

Se preferă o evaluare anuală, însă această frecvență este facultativă.

III.2. Evaluarea pe situl de eşantionare situat la lumină (Light Exposed Sampling Site – LESS)

Se stabileşte un sit de eşantionare situat la lumină (denumit în continuare „LESS”), în apropierea locului de amplasare a prelevatorului pasiv de ozon. Evaluarea efectuată pe LESS are ca obiectiv furnizarea de estimări ale daunelor foliare cauzate de ozon vegetaţiei de la liziera pădurii expuse la lumina care este cea mai apropiată de dispozitivul de măsurare a ozonului, pe o rază maximă de 500 m. Dispozitivul de eşantionare propus este un plan de eşantionare aleatoriu, astfel cum este descris în anexa I a manualului specific elaborat de grupul de lucru şi în care sunt prevăzute informaţii complementare.

Evaluarea se referă la arbori, arbuşti, plante căţărătoare şi erbacee vivace (evaluarea erbaceelor anuale este facultativă).

Numai monocotiledonatele sunt excluse de la evaluare.

III.3. Perioada de evaluare

Recensământul şi cuantificarea daunelor vizibile cauzate de ozon pe parcela de nivel II se efectuează între octombrie şi februarie pentru conifere şi între iulie şi începutul lui septembrie pentru foioase.

În general, recensământul daunelor vizibile cauzate de ozon arborilor, arbuştilor şi erbaceelor de pe LESS şi, pentru vegetaţia de la nivelul solului, de pe IMP (facultativ) se efectuează cel puţin o dată către sfârşitul verii (şi la începutul verii, în cazul în care este posibil), înainte să înceapă decolorarea naturală şi înainte ca senescenta şi/sau seceta să producă pierderi de frunziş.

III.4. Evaluarea pentru principalele specii de foioase

Pentru speciile principale, se prelevează câte cinci crengi de la fiecare arbore (cât mai mici posibil, dar având frunze în toate stadiile de dezvoltare), situate în treimea superioară a coroanei care este expusă la soare, simultan cu eşantionarea bianuală a frunzişului destinată analizei compoziţiei chimice a acelor şi a frunzelor sau, în măsura posibilului, în conformitate cu fenologia locală a simptomelor. După efectuarea prelevării, un număr reprezentativ de frunze pentru fiecare creangă (în jur de 30 de frunze pentru *Fagus sylvatica*) se examinează în condiţii de luminozitate optimă şi se atribuie frunzelor o notă, în funcţie de prezenţa daunelor cauzate de ozon (da/nu).

Note	Procentaj, definiţie
0	Fără daune, nici o frunză afectată
1	1 %-5 % dintre frunze prezintă simptome cauzate de ozon
2	6 %-50 % dintre frunze prezintă simptome cauzate de ozon
3	51 %-100 % dintre frunze prezintă simptome cauzate de ozon

III.5. Evaluarea pentru principalele specii de conifere

În conformitate cu procedura de eşantionare foliară, se prelevează câteva crengi de la fiecare arbore [cinci crengi cât mai relevante, care conţin cel puţin acele din anul supravegherii (acele A) şi din anul precedent (acele A + 1)], situate în partea superioară a coroanei, care este expusă la soare. În cazul în care această parte a arborelui nu este accesibilă, ar trebui să se utilizeze o parte din crengile prelevate pentru analiza foliară.

Prezenţa urmelor clorotice (*chlorotic mottling*) se notează pentru fiecare categorie de vârstă a acelor [de la acele din anul în curs (C) la acele de trei ani (C + 2)] ca procentaj din parcela totală obţinută prin adunarea tuturor acelor din aceeaşi categorie de vârstă pentru a forma o parcelă continuă; nota (clasa) corespunzătoare acestui procentaj se atribuie ulterior în conformitate cu tabelul de mai jos.

Note	Definiţie
0	Fără daune
1	1 %-5 % din parcelă este afectată
2	6 %-50 % din parcelă este afectată
3	51 %-100 % din parcelă este afectată

Nota finală se calculează pentru fiecare clasă de ace; arborii (şi speciile) vor primi, aşadar, note distincte pentru acele din diferite categorii de vârstă C, C + 1, C + 2 etc. Nota finală a fiecărui arbore este nota care corespunde procentajului mediu de daune al unei anumite clase de ace (acest procentaj se obţine prin calcularea mediei procentajelor de daune ale tuturor verticilelor dintr-o anumită categorie de vârstă a arborelui în cauză); de asemenea, nota finală pentru parcelă este nota care corespunde mediei procentajelor daunelor tuturor arborilor eşantionaţi.

III.6. *Recensământul simptomelor vizibile cauzate de ozon arborilor (pitici), arbuștilor și plantelor vivace de pe LESS și (facultativ) vegetației de la nivelul solului de pe parcela de nivel II*

În scopul evaluării simptomelor prezentate de arborii (pitici), arbuștii și plantele vivace de pe LESS și (facultativ) de vegetația la nivelul solului de pe parcela de nivel II, ar trebui indicate următoarele informații pentru fiecare dintre unitățile spațiale de eșantionare selecționate în mod aleatoriu:

- denumirea științifică și codul arborilor (pitici), ale arbuștilor și ale plantelor erbacee prezente, cu menționarea prezenței sau a absenței simptomelor;
- arborii și arbuștii sunt evaluați individual; plantele cățărătoare și erbaceele sunt evaluate pe arborețuri;
- prin urmare, estimările sunt exprimate ca frecvență, medie și totaluri:
 - frecvența cvadratelor care conțin plante ce prezintă simptome (% din liziera forestieră atinsă);
 - frecvența speciilor care prezintă simptome (% din speciile care prezintă simptome raportat la numărul total de specii prezente în lizieră);
 - numărul mediu de specii care prezintă simptome;
 - numărul total de specii care prezintă simptome;
 - estimările trebuie indicate cu intervale de încredere la pragul de probabilitate de 95 %.

Umiditatea solului trebuie consemnată pe LESS și pe subparcelele facultative. Speciile trebuie eșantionate și fotografiate în conformitate cu recomandările tehnice ale grupului de lucru privind calitatea aerului ambiant.

IV. Transmiterea datelor

Statele membre utilizează formularele 35, 36 și 37 din capitolul 14 pentru a transmite Comisiei informațiile privind fiecare parcelă.

CAPITOLUL 12

METODE COMUNE PENTRU OBSERVAȚIILE FENOLOGICE PE PARCELELE DE NIVEL II

I. Generalități

Evaluarea fenologiei prevăzută la articolul 6 litera (c) se efectuează în mod facultativ pe parcelele de nivel II. Atunci când se evaluează fenologia, ar trebui să se aplice următoarele dispoziții.

Dispozițiile de mai jos se bazează pe recomandările tehnice formulate de grupul de experți în meteorologie și fenologie din cadrul Programului internațional concertat pentru evaluarea și supravegherea efectelor poluării atmosferice asupra pădurilor (PIC Păduri) al CEE-ONU. [Se face trimitere la manualul elaborat de acest grup de lucru, în care sunt prevăzute informații complementare.]

II. Sfera de aplicare

Se procedează la o examinare sumară a parcelei și a zonei-tampon numai pe parcelele de nivel II care fac obiectul observațiilor meteorologice și al măsurătorilor privind depunerile și litiera.

III. Observații și înregistrări la nivelul parcelei

Înregistrarea celor mai evidente efecte ale evenimentelor biotice și abiotice (dăunătoare) și ale fenomenelor fenologice ar permite obținerea de informații generale complementare privind procesele ecologice de pe parcelă și punerea în funcțiune a unui sistem de alertă rapidă pentru evenimentele care afectează starea arborilor. Un astfel de exercițiu prezintă un interes special pentru evaluarea datelor de nivelul II la nivel național.

Observațiile și înregistrările trebuie să fie facile și simple și să se limiteze la următoarele elemente:

- creșterea, modificarea culorii și căderea frunzelor/acelor;
- daune biotice (organisme patogene și/sau boli);
- daune abiotice (de exemplu îngheț, vânt, grindină).

III.1. Amplasare

Observațiile trebuie efectuate pe parcela și/sau zona-tampon de pe toate parcelele de nivel II care fac obiectul unor măsurători permanente.

III.2. Frecvența

Datele observațiilor pot coincide cu prelevarea de probe destinate analizei depunerilor sau a soluțiilor de sol. Este necesară o frecvență de cel puțin o dată la două săptămâni în timpul perioadei de vegetație pentru supravegherea schimbărilor fenologice.

III.3. Observație și înregistrare

Toate speciile prezente pe parcelele de supraveghere intensivă prezintă interes; cu toate acestea, este necesar să se acorde prioritate principalelor specii prezente. Statele membre pot să includă mai multe specii dacă doresc acest lucru. În acest caz, este necesar, cu toate acestea, să se înregistreze fiecare specie separat. Trebuie înregistrate numai evenimentele care s-au produs și/sau a căror frecvență/intensitate s-a(u) modificat de la ultima inspecție. Evaluările trebuie repetate pe măsură ce se derulează diferitele etape ale fenomenelor fenologice, până la încheierea etapei.

IV. Supraveghere fenologică intensivă la nivelul arborelui

Etapele care trebuie să facă obiectul unei supravegheri (atunci când acestea se aplică speciei în cauză) sunt următoarele: apariția frunzelor/acelor, apariția mugurilor de vară, a mugurilor secundari, înflorirea, decolorarea autumnală, moartea frunzelor/acelor și căderea frunzelor/acelor.

IV.1. Selectarea speciilor și a parcelor

Ar trebui să se acorde prioritate:

- parcelor pe care s-a procedat (cel puțin) la măsurări meteorologice;
- speciei principale a parcelei, care este deja înregistrată ca specie principală (este posibil să se adauge și alte specii de pe aceeași parcelă).

IV.2. Criteriile care trebuie aplicate pentru selectarea arborilor eșantion

Criteriile care trebuie să se aplice pentru selectarea arborilor sunt următoarele:

Arborii trebuie aleși dintre cei care fac obiectul evaluării stării coroanei. Se preferă arborii care sunt clar vizibili din exteriorul parcelei, dat fiind faptul că frecvența crescută a observațiilor poate să modifice starea vegetației la nivelul solului, prezentă pe parcelă.

În cazul în care numărul de arbori vizibili reținuți pentru evaluarea stării coroanelor este insuficient, ar trebui să se selecteze arbori suplimentari de pe parcelă sau din zona tampon. În acest caz:

- arborii trebuie să fie dominanți sau codomanți;
- se preferă arbori ale căror DIO și înălțime sunt (sau vor fi) măsurate periodic;
- arborii reținuți pentru eșantionarea și analiza frunzelor/acelor nu trebuie selectați.

Se selectează 10-20 de arbori din fiecare specie de pe parcelă în scopul eșantionării. Toți arborii trebuie să fie numerotați. În cazul în care aceștia au primit deja numere (atribuite, de exemplu, în cadrul evaluării stării coroanelor sau a creșterii), se păstrează și se folosesc numerele respective.

În cazul în care un arbore selectat moare sau este tăiat, acesta se poate înlocui. Noul arbore selectat primește un număr nou; acesta este înregistrat și notificat Comisiei.

IV.3. Coroanele care trebuie evaluate

Este preferabil ca vârful coroanei (coroana iluminată) să fie vizibil dintr-un punct de observație. În cazul în care acest lucru este imposibil, evaluarea poate să includă partea mediană a coroanei. Ar trebui, în scopul observațiilor fenologice ulterioare din același an, precum și a celor din anii următori, să se utilizeze aceeași parte a coroanei.

IV.4. Orientarea evaluării

Orientarea aleasă pentru observarea diversilor arbori trebuie să fie întotdeauna aceeași. Aceasta trebuie înregistrată în conformitate cu opt modalități în momentul selectării arborilor și trebuie consemnată pe formularul 12a. Orice modificare a acestei poziții trebuie să fie, de asemenea, înregistrată și notificată.

IV.5. Frecvența observațiilor

Pe parcursul perioadelor de la începutul până la sfârșitul etapelor fenologice în cauză, se procedează la observații săptămânale efectuate în aceeași zi a săptămânii.

IV.6. Etapele care trebuie supravegheate

În principiu, toate etapele fenologice prezintă interes în scopul supravegherii fenologice. Cu toate acestea, în practică (efort financiar, ușurință și fiabilitate a supravegherii, comparabilitate la scară europeană, compatibilitate cu alte anchete, cum sunt cele referitoare la starea coroanelor), este necesară concentrarea asupra unei serii limitate de etape și asupra principalelor specii sau grupuri de specii.

Se stabilește o distincție între conifere și foioase:

Conifere	Foioase
Apariția acelor	Dezvoltarea frunzelor
Muguri de vară	Muguri secundari
Înflorire	Înflorire
	Colorarea autumnală
	Moartea și căderea frunzelor

În etapa de înflorire, trebuie înregistrat numai începutul deschiderii florilor masculine (caracterizat prin eliberarea de polen); celelalte etape trebuie să facă obiectul unei înregistrări cantitative. Ar trebui înregistrate, în plus, daunele cauzate acelor, frunzelor sau florilor de către înghețurile târzii de primăvară, precum și amploarea acestora. Definițiile și caracterizările diferitelor etape sunt descrise în continuare.

V. Tehnici de supraveghere complementare

Tehnicile suplimentare (cum ar fi colectarea literei sau măsurătorile realizate cu panglică gradată) pot furniza informații de sprijin și complementare.

Eșantionarea literei furnizează date cantitative privind, de exemplu, înflorirea, producția de semințe, pierderea frunzelor/acelor etc.

Panglici gradate: măsurarea continuă a evoluției circumferinței poate să furnizeze informații privind începutul și întreruperea creșterii și reacția arborilor la fenomenele de stres.

Compoziția chimică a precipitațiilor la sol poate să furnizeze informații complementare privind supravegherea etapelor fenologice prin intermediul variațiilor observate în fluxul de substanțe nutritive.

VI. Transmiterea datelor

Statele membre utilizează formularele 38, 39 și 40 din capitolul 14 pentru a transmite Comisiei informațiile privind fiecare parcelă.

CAPITOLUL 13

MODALITĂȚI DE PREZENTARE A INFORMAȚIILOR GENERALE PRIVIND METODELE DE SUPRAVEGHERE APLICATE ȘI A REZULTATELOR EVALUĂRII/INTERPRETĂRII LA NIVEL NAȚIONAL**I. Observații generale**

În afara datelor comunicate în temeiul articolului 15 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2152/2003, statele membre pregătesc și prezintă Comisiei un document cu informațiile generale privind metodele de supraveghere folosite pe parcelele de nivel I și II (raportul de însoțire).

Raportul de însoțire conține două părți: prima descrie metodele aplicate efectiv pentru procedura de eșantionare, echipamentul utilizat, evaluarea, analiza etc. (a se vedea detaliile la punctul II.1); a doua parte a raportului descrie excepțiile și perturbările întâlnite (a se vedea detaliile la punctul II.2).

II. Raportul de însoțire**II.1. Partea raportului care descrie metodele efectiv aplicate etc.**

Această parte a raportului descrie metodele aplicate efectiv pentru procedura de eșantionare, echipamentul utilizat, evaluarea, analiza etc. Se precizează următoarele detalii:

Metode de inventariere/eșantionare

Multe dintre anchetele prevăzute în cadrul programului Forest Focus lasă o mare libertate în alegerea echipamentului, a adâncimii de eșantionare, a calendarului, a intensității anchetei etc. Ar trebui să se ofere detalii privind echipamentul utilizat, adâncimea efectivă, calendarul și frecvența de anchetare/de eșantionare. Cu ocazia fiecărei prelevări de probe, trebuie furnizate detalii privind eșantionarea, inclusiv privind depozitarea și transportul acestora.

Toate măsurătorile de control efectuate se descriu succint.

Metodele de analiză și de calculare a rezultatelor

În ceea ce privește analiza eșantioanelor, ar trebui să se furnizeze detalii privind prepararea eșantioanelor și metodele aplicate pentru analiza acestora. Trebuie oferite indicații precise în ceea ce privește metodele folosite și în special posibilitățile de re(calculare) a datelor obținute. Se descriu succint toate măsurătorile de control efectuate (participarea la teste circulare).

Informațiile transmise cu ajutorul acestor chestionare rămân valabile de-a lungul anilor, atâta vreme cât metodele aplicate nu se schimbă.

Se asigură în special semnalarea și documentarea modificărilor privind metodele de inventariere, de transport și de analiză aplicate. Diferențele regionale se menționează și se explică în detaliu (de exemplu, laboratoare de analiză diferite).

II.2. Partea din raport referitoare la excepțiile și perturbările întâlnite (raportul anual de însoțire)

În completarea datelor de bază referitoare la metodele descrise cu ajutorul chestionarului de însoțire trebuie descrise problemele specifice, excepțiile, perturbările și problemele de validare a datelor transmise anual.

Excepții și perturbări

Se relatează situațiile excepționale și perturbările importante în raport cu situația normală. Pe lângă descrierea metodelor aplicate pentru eșantionare, analiză etc. prezentate în chestionarele de însoțire, este necesar să se anexeze o documentație completă privind excepțiile, situațiile excepționale și perturbările. Aceste informații se includ într-un raport anual de însoțire, prezentat Comisiei împreună cu datele transmise.

Validarea, gestionarea și calitatea datelor

Se indică procedurile aplicate pentru controlul datelor, inclusiv limitele de validare a datelor (verificări de verosimilitate), precum și procedurile aplicate pentru verificarea coerenței seturilor de date la nivel național.

În cazul în care lipsesc date, este posibil, în anumite cazuri, să se facă estimări pe baza rezultatelor provenite din alte surse. Se precizează estimările respective, iar ipotezele utilizate sunt argumentate cu atenție.

Ar trebui, de asemenea, să se descrie metodele folosite pentru asigurarea și controlul calității.

Comisia poate, în cazul în care consideră că este util, pe baza chestionarelor din raportul de însoțire, să solicite statelor membre informații complementare.

CAPITOLUL 14

INSTRUCȚIUNI COMUNE PRIVIND NOTIFICAREA REZULTATELOR ȘI FORMATELE DE DATE

I. Informații tehnice generale privind prezentarea datelor

I.1. *Material informatic necesar*

Suporturile utilizate pentru transmiterea datelor sunt discheta de 3,5 inch (DSDD sau HD) sau CD-ROM-ul. În cazul în care sunt disponibile sisteme de transmitere electronică a datelor, statele membre trebuie să le utilizeze începând cu anul 2005.

I.2. *Cerințe în materie de software, format de date*

Dischetele se formează la densitatea adecvată (DSDD = densitate slabă și HD = densitate mare), cu ajutorul sistemului DOS 2.1 sau al unei versiuni mai recente a acestuia; acestea trebuie să fie 100 % compatibile IBM. Toate informațiile de pe dischetă sau de pe CD-ROM sunt în caractere ASCII în conformitate cu structura definită în tabelele de la punctul V.

I.3. *Fișierele de date*

Fiecare dischetă (sau serie de dischete) conține fișierul privind parcela și fișierele specifice, fișierul cu informațiile rezumative privind parcela și fișierul sau fișierele care conțin rezultatele inventarierii per anchetă.

II. Validarea și gestionarea datelor

Se vor indica procedurile aplicate pentru controlul calității datelor, inclusiv limitele de validare a datelor (verificări de verosimilitate), precum și procedurile aplicate pentru verificarea coerenței seturilor de date la nivel național.

În cazul în care lipsesc date, este posibil, în anumite cazuri, să se facă estimări pe baza rezultatelor provenite din alte surse. Se precizează estimările respective, iar ipotezele utilizate se argumentează cu atenție.

III. Raportul intermediar anual privind interpretarea/evaluarea rezultatelor la nivel național

Acest raport furnizează informații privind nivelul la care s-a ajuns în interpretarea/evaluarea rezultatelor la nivel național. Se indică următoarele detalii:

Statele membre realizează o evaluare și o interpretare a datelor la nivel național.

Statele membre au libertatea de a decide în privința evaluării sau a interpretării realizate la nivel național și transmise Comisiei.

IV. Calendar pentru prezentarea raportului de însoțire și a raportului intermediar privind interpretarea/evaluarea rezultatelor la nivel național

IV.1. *Calendar pentru raportul de însoțire*

Chestionarul de însoțire se completează și se transmite Comisiei împreună cu primele date. În cazul modificării metodelor aplicate, se furnizează informații privind modificările. Partea din raport consacrată descrierii perturbărilor și a excepțiilor se transmite Comisiei în același timp cu datele care trebuie transmise anual.

IV.2. *Calendar pentru raportul intermediar privind interpretarea/evaluarea rezultatelor la nivel național*

Rapoartele intermediare privind interpretarea și evaluarea întocmite la nivel național trebuie transmise Comisiei înainte de data de 31 decembrie a fiecărui an.

V. Prezentarea datelor în format digital – formulare

Conținutul evaluării/informării	Nr./denumirea formularului		Rețea
Stabilire	1	XXGENER.PLT: Recensământ la nivelul parcelelor	II
Stabilire	2	Alte observații privind parcelele reținute pentru supravegherea intensivă a ecosistemelor forestiere	II
Coroane	3	XX1993.PLO: Recensământ la nivelul parcelelor	I
Coroane	4	XX1993.TRE NEW: Recensământ la nivelul arborilor	I
Coroane	5	Conținutul fișierului de recensământ la nivelul parcelelor care trebuie utilizat în asociere cu inventarul privind vitalitatea arborilor la nivelul I	I
Coroane	6	XX1996.PLT (TCP): Conținutul fișierului de recensământ la nivelul parcelelor care trebuie utilizat împreună cu evaluarea stării coroanelor	II
Coroane	7	XX1996.TRM (TC1): Conținutul fișierului de recensământ la nivelul arborilor (obligatoriu) care trebuie utilizat împreună cu evaluarea stării arborilor	II
Coroane	8	XX2004.TRO: Conținutul fișierului de recensământ la nivelul arborilor (facultativ) care trebuie utilizat împreună cu evaluarea stării arborilor	II
Analiza foliară	9	XX1996.PLF: Conținutul fișierului succint privind parcela care trebuie utilizată împreună cu inventarierea compoziției chimice a acelor și a frunzelor	II
Analiza foliară	10	XX1996.FOM: Conținutul fișierului cu date privind analiza foliară (obligatoriu)	II
Analiza foliară	11	XX1996.FOO: Conținutul fișierului cu date privind analiza foliară (facultativ)	II
Creștere	12	XX1993.PLI: Conținutul fișierului restrâns privind parcela care trebuie utilizată pentru creștere	II
Creștere	13	XX1996.IPM: Conținutul fișierului cu date privind creșterea – măsurători periodice	II
Creștere	14	XX1996.IRA: Conținutul fișierului cu date privind creșterea – analiza inelelor anuale și a circumferinței trunchiului (facultativ)	II
Creștere	15	XX1996.IEV: Conținutul datelor evaluate privind creșterea (facultativ)	II
Creștere	16	XX2002.INV: Conținutul fișierului restrâns privind parcela care trebuie utilizată pentru notificarea volumelor pe parcelă	II
Depuneri	17	XX1996.PLD: Conținutul fișierului succint privind parcela care trebuie utilizată împreună cu măsurătorile privind depunerile	II
Depuneri	18	XX1996.DEM: Conținutul fișierului cu măsurătorile depunerilor (obligatoriu)	II
Depuneri	19	XX1996.DEO: Conținutul fișierului cu măsurătorile depunerilor (facultativ)	II
Meteorologie	20	XX1996.PLM: Conținutul fișierului succint privind parcela care trebuie utilizată împreună cu măsurătorile meteorologice	II
Meteorologie	21	XX1996.MEM: Conținutul fișierului cu măsurătorile meteorologice (obligatoriu)	II
Meteorologie	22	XX1996.MEO: Conținutul fișierului cu măsurătorile meteorologice (facultativ)	II
Meteorologie	23	XX1996.MEC: Conținutul fișierului cu date climaterice (facultativ)	II
Soluții de sol	24	XX1996.PSS: Conținutul fișierului succint privind parcela care trebuie utilizată împreună cu măsurătorile soluției de sol	II
Soluții de sol	25	XX1996.SSM: Conținutul fișierului cu măsurătorile soluției de sol (obligatoriu)	II
Soluții de sol	26	XX1996.SSO: Conținutul fișierului cu măsurătorile soluției de sol (facultativ)	II
Vegetație la nivelul solului	27	XX1997.PLV: Conținutul fișierului succint privind parcela care trebuie utilizată împreună cu inventarierea vegetației la nivelul solului	II
Vegetație la nivelul solului	28	XX1996.VEM: Conținutul fișierului cu evaluarea vegetației la nivelul solului	II
Litieră	29	XX1996.LFP: Conținutul fișierului succint privind parcela care trebuie utilizată împreună cu evaluarea litierei	II

Conținutul evaluării/informării	Nr./denumirea formularului		Rețea
Litieră	30	XX2002.LFM: Conținutul fișierului cu date privind analiza litierii (obligatoriu)	II
Litieră	31	XX2002.LFO: Conținutul fișierului cu date privind analiza litierii (facultativ)	II
Ozon	32	XX2000.pac: Calitatea aerului ambiant: ozon	II
Ozon	33	XX2000.pps: Calitatea aerului ambiant: ozon	II
Ozon	34	XX2000.aqm: Calitatea aerului ambiant: ozon	II
Daune provocate de ozon	35	XX2004.PLL: Evaluarea daunelor cauzate de ozon	II
Daune provocate de ozon	36	XX2004.LTF: Evaluarea daunelor cauzate de ozon	II
Daune provocate de ozon	37	XX2004.LSS: Evaluarea daunelor cauzate de ozon	II
Fenologie	38	XX2004.PLP: Formular de înregistrare a arborilor selectați pentru supra-veghere fenologică intensivă	II
Fenologie	39	XX2004.PHE: Fenomene fenologice și evenimente (prejudiciabile) biotice și abiotice (la nivelul parcelelor – supraveghere extensivă)	II
Fenologie	40	XX2004.PHI: Fenomene fenologice și evenimente (prejudiciabile) biotice și abiotice (la nivelul arborilor – supraveghere intensivă)	II

Formulare:

[Formularele sunt disponibile numai în format Excel.]

CAPITOLUL 15

LISTA CODURILOR ȘI A ELEMENTELOR EXPLICATIVE PENTRU DATELE DE ANCHETĂ PE PARCELELE DE NIVEL I ȘI II

Instrucțiunile și codurile de mai jos trebuie utilizate pentru transmiterea datelor adunate pe rețelele de nivel I și II în cadrul Regulamentului (CE) nr. 2152/2003. Eventualele modificări privind anumiții anii de referință se găsesc în specificațiile tehnice stabilite de CCR.

Informații generale privind parcela

1. Țări

01: Franța	51: Ungaria
02: Belgia	52: România
03: Țările de Jos	53: Polonia
04: Germania	54: Republica Slovacă
05: Italia	55: Norvegia
06: Regatul Unit	56: Lituania
07: Irlanda	57: Croația
08: Danemarca	58: Republica Cehă
09: Grecia	59: Estonia
10: Portugalia	60: Slovenia
11: Spania	61: Republica Moldova
12: Luxemburg	62: Rusia
13: Suedia	63: Bulgaria
14: Austria	64: Letonia
15: Finlanda	66: Cipru
50: Elveția	

2. Numărul suprafeței de observație

Numărul suprafeței de observație corespunde unui număr unic atribuit parcelei permanente la selectarea sau la stabilirea acesteia.

3. Data observației, data evaluării, data analizei

Datele se indică în ordinea următoare: zi, lună și an.

Zi	Lună	An
08	09	04

4. Coordonate latitudinale și longitudinale

Se indică prin șase cifre coordonatele latitudinale și longitudinale ale centrului suprafeței de observație (de exemplu):

	+/-	Grade		Minute		Secunde	
latitudine	+	5	0	1	0	2	7
longitudine	-	0	1	1	5	3	2

Prima casuță servește la desemnarea unei coordonate + sau -.

5. Disponibilitatea apei pentru speciile principale (estimativ)

- 1: insuficientă
- 2: suficientă
- 3: în exces

6. Tipul de humus

- 1: mull
- 2: moder
- 3: mor
- 4: anmor
- 5: turbă
- 6: altele
- 7: brut (Roh)

7. Altitudine

1	≤ 50 m	13	601-650 m
2	51-100 m	14	651-700 m
3	101-150 m	15	701-750 m
4	151-200 m	16	751-800 m
5	201-250 m	17	801-850 m
6	251-300 m	18	851-900 m
7	301-350 m	19	901-950 m
8	351-400 m	20	951-1 000 m
9	401-450 m	21	1 001-1 050 m
10	451-500 m	22	1 051-1 100 m
11	501-550 m	23	1 101-1 150 m
12	551-600 m	24	1 151-1 200 m

25	1 201-1 250 m	38	1 851-1 900 m
26	1 251-1 300 m	39	1 901-1 950 m
27	1 301-1 350 m	40	1 951-2 000 m
28	1 351-1 400 m	41	2 001-2 050 m
29	1 401-1 450 m	42	2 051-2 100 m
30	1 451-1 500 m	43	2 101-2 150 m
31	1 501-1 550 m	44	2 151-2 200 m
32	1 551-1 600 m	45	2 201-2 250 m
33	1 601-1 650 m	46	2 251-2 300 m
34	1 651-1 700 m	47	2 301-2 350 m
35	1 701-1 750 m	48	2 351-2 400 m
36	1 751-1 800 m	49	2 401-2 450 m
37	1 801-1 850 m	50	2 451-2 500 m
		51	> 2 500 m

8. *Orientare*

- 1: N
- 2: NE
- 3: E
- 4: SE
- 5: S
- 6: SW
- 7: W
- 8: NW
- 9: flat

9. *Vârsta medie a arborilor din etajul dominant (ani)*

- 1: ≤ 20
- 2: 21-40
- 3: 41-60
- 4: 61-80
- 5: 81-100
- 6: 101-120
- 7: > 120
- 8: Arboreturi neregulate

10. *Unitate pedologică*

Fluvisols	111 Andic Gleysols	Leptosols
101 Eutric Fluvisols	112 Mollic Gleysols	122 Eutric Leptosols
102 Calcaric Fluvisols	113 Umbric Gleysols	123 Dystric Leptosols
103 Dystric Fluvisols	114 Thionic Gleysols	124 Rendzic Leptosols
104 Mollic Fluvisols	115 Gelic Gleysols	125 Mollic Leptosols
105 Umbric Fluvisols		126 Umbric Leptosols
106 Thionic Fluvisols	Regosols	127 Lithic Leptosols
107 Salic Fluvisols	116 Eutric Regosols	128 Gelic Leptosols
	117 Calcaric Regosols	
Gleysols	118 Gypsic Regosols	Arenosols
108 Eutric Gleysols	119 Dystric Regosols	129 Haplic Arenosols
109 Calcic Gleysols	120 Umbric Regosols	130 Cambic Arenosols
110 Dystric Gleysols	121 Gelic Regosols	131 Luvic Arenosols

132 Ferralic Arenosols	Solonchaks	Planosols
133 Albic Arenosols	168 Haplic Solonchaks	205 Eutric Planosols
134 Calcaric Arenosols	169 Mollic Solonchaks	206 Dystric Planosols
135 Gleyic Arenosols	170 Calcic Solonchaks	207 Mollic Planosols
	171 Gypsic Solonchaks	208 Umbric Planosols
Andosols	172 Sodic Solonchaks	209 Gelic Planosols
136 Haplic Andosols	173 Gleyic Solonchaks	
137 Mollic Andosols	174 Gelic Solonchaks	Podzoluvisols
138 Umbric Andosols		210 Eutric Podzoluvisols
139 Vitric Andosols	Kastanozems	211 Dystric Podzoluvisols
140 Gleyic Andosols	175 Haplic Kastanozems	212 Stagnic Podzoluvisols
141 Gelic Andosols	176 Luvic Kastanozems	213 Gleyic Podzoluvisols
	177 Calcic Kastanozems	214 Gelic Podzoluvisols
Vertisols	178 Gypsic Kastanozems	
142 Eutric Vertisols	Chernozems	Podzols
143 Dystric Vertisols	179 Haplic Chernozems	215 Haplic Podzols
144 Calcic Vertisols	180 Calcic Chernozems	216 Cambic Podzols
145 Gypsic Vertisols	181 Luvic Chernozems	217 Ferric Podzols
	182 Glossic Chernozems	218 Carbic Podzols
Cambisols	183 Gleyic Chernozems	219 Gleyic Podzols
146 Eutric Cambisols		220 Gelic Podzols
147 Dystric Cambisols	Phaeozems	
148 Humic Cambisols	184 Haplic Phaeozems	Acrisols
149 Calcaric Cambisols	185 Calcaric Phaeozems	221 Haplic Acrisols
150 Chromic Cambisols	186 Luvic Phaeozems	222 Ferric Acrisols
151 Vertic Cambisols	187 Stagnic Phaeozems	223 Humic Acrisols
152 Ferralic Cambisols	188 Gleyic Phaeozems	224 Plinthic Acrisols
153 Gleyic Cambisols		225 Gleyic Acrisols
154 Gelic Cambisols	Greyzems	
	189 Haplic Greyzems	Alisols
Calcisols	190 Gleyic Greyzems	226 Haplic Alisols
155 Haplic Calcisols		227 Ferric Alisols
156 Luvic Calcisols	Luvisols	228 Humic Alisols
157 Petric Calcisols	191 Haplic Luvisols	229 Plinthic Alisols
	192 Ferric Luvisols	230 Stagnic Alisols
Gypsisols	193 Chromic Luvisols	231 Gleyic Alisols
158 Haplic Gypsisols	194 Calcic Luvisols	
159 Calcic Gypsisols	195 Vertic Luvisols	Nitisols
160 Luvic Gypsisols	196 Albic Luvisols	232 Haplic Nitisols
161 Petric Gypsisols	197 Stagnic Luvisols	233 Rhodic Nitisols
	198 Gleyic Luvisols	234 Humic Nitisols
Solonetz	Lixisols	
162 Haplic Solonetz	199 Haplic Lixisols	Ferralsols
163 Mollic Solonetz	200 Ferric Lixisols	235 Haplic Ferralsols
164 Calcic Solonetz	201 Plinthic Lixisols	236 Xanthic Ferralsols
165 Gypsic Solonetz	202 Albic Lixisols	237 Rhodic Ferralsols
166 Stagnic Solonetz	203 Stagnic Lixisols	238 Humic Ferralsols
167 Gleyic Solonetz	204 Gleyic Lixisols	239 Geric Ferralsols
		240 Plinthic Ferralsols

Plinthosols	Histosols	Anthrosols
241 Eutric Plinthosols	245 Follic Histosols	250 Aric Anthrosols
242 Dystric Plinthosols	246 Terric Histosols	251 Fimic Anthrosols
243 Humic Plinthosols	247 Fibric Histosols	252 Cumulic Anthrosols
244 Albic Plinthosols	248 Thionic Histosols	253 Urbic Anthrosols
	249 Gelic Histosols	

11. Suprafața totală a parcelei, suprafața subparcelei

Suprafața totală a parcelei sau a subparcelei se indică în 0,0001 ha.

12. Numărul de arbori de pe ansamblul parcelei

Eșantionul de arbori pentru cele două niveluri cuprinde toate speciile, cu condiția ca arborii să aibă o înălțime minimă de 60 cm.

13. Estimarea randamentului

Estimările randamentului cuprind randamentul absolut și randamentul relativ.

Cifra absolută este randamentul mediu estimativ pentru toată durata de viață a arboretului. Cifra relativă indică dacă cifra absolută estimativă este considerată scăzută, normală sau ridicată pentru arboretul respectiv.

Codul randamentului absolut	Codul randamentului relativ
0 = 0,0 – 2,5 m ³ pe hectar și pe an	1 = scăzut
1 = 2,5 – 7,5 m ³ pe hectar și pe an	2 = normal
2 = 7,5 – 12,5 m ³ pe hectar și pe an	3 = ridicat
3 = 12,5 – 17,5 m ³ pe hectar și pe an	
4 = 17,5 – 22,5 m ³ pe hectar și pe an	
5 = > 22,5 m ³ pe hectar și pe an	

14. Alte observații

Se indică orice altă informație pertinentă privind parcela.

Informații generale privind arborii

15. Numărul arborelui eșantion

Numărul arborelui este cel care i-a fost atribuit la stabilirea parcelei.

16. Specii (a se vedea *Flora Europaea*)

Foioase (* = specii care trebuie utilizate pentru inventarierea frunzișului)

001: Acer campestre *	007: Alnus glutinosa *
002: Acer monspessulanum *	008: Alnus incana
003: Acer opalus	009: Alnus viridis
004: Acer platanoides	010: Betula pendula *
005: Acer pseudoplatanus *	011: Betula pubescens *
006: Alnus cordata *	012: Buxus sempervirens

013: <i>Carpinus betulus</i> *	051: <i>Quercus robur</i> (Q. pedunculata) *
014: <i>Carpinus orientalis</i>	052: <i>Quercus rotundifolia</i> *
015: <i>Castanea sativa</i> (C. vesca) *	053: <i>Quercus rubra</i> *
016: <i>Corylus avellana</i> *	054: <i>Quercus suber</i> *
017: <i>Eucalyptus</i> sp. *	055: <i>Quercus trojana</i>
018: <i>Fagus moesiaca</i> *	056: <i>Robinia pseudoacacia</i> *
019: <i>Fagus orientalis</i>	057: <i>Salix alba</i>
020: <i>Fagus sylvatica</i> *	058: <i>Salix caprea</i>
021: <i>Fraxinus angustifolia</i> spp. <i>oxycarpa</i> (F. <i>oxyphylla</i>) *	059: <i>Salix cinerea</i>
022: <i>Fraxinus excelsior</i> *	060: <i>Salix eleagnos</i>
023: <i>Fraxinus ornus</i> *	061: <i>Salix fragilis</i>
024: <i>Ilex aquifolium</i>	062: <i>Salix</i> sp.
025: <i>Juglans nigra</i>	063: <i>Sorbus aria</i>
026: <i>Juglans regia</i>	064: <i>Sorbus aucuparia</i>
027: <i>Malus domestica</i>	065: <i>Sorbus domestica</i>
028: <i>Olea europaea</i> *	066: <i>Sorbus torminalis</i>
029: <i>Ostrya carpinifolia</i> *	067: <i>Tamarix africana</i>
030: <i>Platanus orientalis</i>	068: <i>Tilia cordata</i>
031: <i>Populus alba</i>	069: <i>Tilia platyphyllos</i>
032: <i>Populus canescens</i>	070: <i>Ulmus glabra</i> (U. <i>scabra</i> , U. <i>montana</i>)
033: <i>Populus hybridus</i> *	071: <i>Ulmus laevis</i> (U. <i>effusa</i>)
034: <i>Populus nigra</i> *	072: <i>Ulmus minor</i> (U. <i>campestris</i> , U. <i>carpinifolia</i>)
035: <i>Populus tremula</i> *	073: <i>Arbutus unedo</i>
036: <i>Prunus avium</i> *	074: <i>Arbutus andrachne</i>
037: <i>Prunus dulcis</i> (<i>Amygdalus communis</i>)	075: <i>Ceratonia siliqua</i>
038: <i>Prunus padus</i>	076: <i>Cercis siliquastrum</i>
039: <i>Prunus serotina</i>	077: <i>Erica arborea</i>
040: <i>Pyrus communis</i>	078: <i>Erica scoparia</i>
041: <i>Quercus cerris</i> *	079: <i>Erica manipuliflora</i>
042: <i>Quercus coccifera</i> (Q. <i>calliprinos</i>) *	080: <i>Laurus nobilis</i>
043: <i>Quercus faginea</i> *	081: <i>Myrtus communis</i>
044: <i>Quercus frainetto</i> (Q. <i>conferta</i>) *	082: <i>Phillyrea latifolia</i>
045: <i>Quercus fruticosa</i> (Q. <i>lusitanica</i>)	083: <i>Phillyrea angustifolia</i>
046: <i>Quercus ilex</i> *	084: <i>Pistacia lentiscus</i>
047: <i>Quercus macrolepis</i> (Q. <i>aegilops</i>)	085: <i>Pistacia terebinthus</i>
048: <i>Quercus petraea</i> *	086: <i>Rhamnus oleoides</i>
049: <i>Quercus pubescens</i> *	087: <i>Rhamnus alaternus</i>
050: <i>Quercus pyrenaica</i> (Q. <i>toza</i>) *	099: Alte foioase

Conifere (* = specii care trebuie utilizate pentru inventarierea frunzișului)

100: <i>Abies alba</i> *	108: <i>Cedrus deodara</i>
101: <i>Abies borisii-regis</i> *	109: <i>Cupressus lusitanica</i>
102: <i>Abies cephalonica</i> *	110: <i>Cupressus sempervirens</i>
103: <i>Abies grandis</i>	111: <i>Juniperus communis</i>
104: <i>Abies nordmanniana</i>	112: <i>Juniperus oxycedrus</i> *
105: <i>Abies pinsapo</i>	113: <i>Juniperus phoenicea</i>
106: <i>Abies procera</i>	114: <i>Juniperus sabina</i>
107: <i>Cedrus atlantica</i>	115: <i>Juniperus thurifera</i> *

116: Larix decidua *	129: Pinus nigra *
117: Larix kaempferi (L. leptolepis)	130: Pinus pinaster *
118: Picea abies (P. excelsa) *	131: Pinus pinea *
119: Picea omorika	132: Pinus radiata (P. insignis) *
120: Picea sitchensis *	133: Pinus strobus
121: Pinus brutia *	134: Pinus sylvestris *
122: Pinus canariensis	135: Pinus uncinata *
123: Pinus cembra	136: Pseudotsuga menziesii *
124: Pinus contorta *	137: Taxus baccata
125: Pinus halepensis *	138: Thuja sp.
126: Pinus heldreichii	139: Tsuga sp.
127: Pinus leucodermis	199: Alte conifere
128: Pinus mugo (P. montana)	

Informații privind ancheta privind starea coroanelor și măsurătorile de creștere

17. Deficit foliar

Deficitul foliar al fiecărui arbore eșantion se exprimă în procentaj (în tranșe de 5 %) în raport cu un arbore cu frunziș complet. Se utilizează procentajul măsurat.

0 = 0 %

5 = 1-5 %

10 = 6-10 %

15 = 11-15 %

etc.

18. Coduri de decolorare

0: fără decolorare (0-10 %)

1: ușoară decolorare (11-25 %)

2: decolorare moderată (26-60 %)

3: decolorare accentuată (> 60 %)

4: arbore mort

19. Identificarea tipului de daună

În cazul în care este posibil, se adaugă un element de identificare suplimentară a tipului de daună; de exemplu, pentru insecte, se indică specia sau grupul (de exemplu „cari”).

20. Expunerea

1 Fără expunere specială (parcelă situată într-o zonă forestieră importantă, cu relief slab accentuat sau fără relief)

2 Expunere limitată (parcelă situată în apropierea lizierei pădurii, pe o pantă etc.)

3 Parcelă foarte expusă (pe vârful unui munte etc.)

21. Arbori tăiați și mortalitate

Cod 0: arbore viu și măsurabil (nou; atenție, acesta este diferit de o valoare care lipsește)

01 arbore viu, la inventarierea în curs și la cea precedentă (înainte: se lăsa spațiu)

02 arbore viu nou

03 arbore viu (prezent, dar neevaluat la inventarierea precedentă)

Cod 1-: arbore tăiat, dispărut

- 11 utilizare prevăzută (a se vedea CC)
- 12 utilizare din motiv biotic (a se vedea CC)
- 13 utilizare din motiv abiotic (a se vedea CC)
- 14 tăiat, motiv necunoscut
- 18 motivul dispariției necunoscut (a se vedea CC)

Cod 2-: arbore viu și netăiat, dar lipsa măsurătorilor coroanei sau măsurătorile înălțimii nu trebuie luate în considerare la calcularea volumului pe picior sau a creșterii

- 21 coroană deformată într-o parte sau arbore înclinat (a se vedea CC)
- 22 fără obiect, se utilizează 24 sau 25
- 23 fără obiect
- 24 vârful (vârfurile) rupt(e) (lăstar)
- 25 arbore care nu face parte din eșantionul reținut pentru evaluarea creșterii în înălțime
- 29 alte motive (a se preciza)

Cod 3-: arbore mort pe picior (înalt de cel puțin 1,3 m)

- 31 arbore cu coroana intactă, cauză biotică (a se vedea CC)
- 32 arbore cu coroana intactă, cauză abiotică (a se vedea CC)
- 33 coroană ruptă
- 34 trunchi rupt, sub baza coroanei și la o înălțime mai mare de 1,3 m
- 38 arbore cu coroana intactă, cauză a morții necunoscută (a se vedea CC)

Cod 4-: arbore căzut, viu sau mort (cu înălțime mai mică de 1,3 m, sau o parte a trunchiului sau a coroanei acestuia atinge solul)

- 41 cauze abiotice (a se vedea CC)
- 42 cauze biotice (a se vedea CC)
- 48 cauză necunoscută (a se vedea CC)

Observații:

- codul 22 se aplică numai în țările care nu înregistrează arborii a căror coroană este deteriorată în proporție mai mare de 50 %;
- codul 23 se aplică numai în țările care limitează eșantionarea la clasele 1, 2 și 3 Kraft.

22. Statut social

- 1: arbori predominanți (inclusiv arborii izolați), a căror coroană se ridică deasupra nivelului mediu al coronamentului
- 2: arbori dominanți a căror coroană formează nivelul mediu al coronamentului
- 3: arbori codominanți, care ating nivelul coronamentului și primesc puțină lumină, dar au o dimensiune mai mică decât clasele 1 și 2
- 4: arbori dominați, a căror coroană se situează sub nivelul mediu al coronamentului și care nu primesc lumină directă din partea de sus

23. Contact fizic între coroane

- 1: coroană foarte afectată (umbră sau interacțiuni fizice) pe o parte
- 2: coroană foarte afectată (umbră sau interacțiuni fizice) pe două părți
- 3: coroană foarte afectată (umbră sau interacțiuni fizice) pe trei părți
- 4: coroană foarte afectată (umbră sau interacțiuni fizice) pe patru părți
- 5: arbore izolat sau fără umbră de la arborii vecini
- 6: arbore dominat

24. *Vizibilitate*

- 1: întreaga coroană este vizibilă
- 2: coroana este parțial vizibilă
- 3: coroana este vizibilă numai în contre-jour (contur)
- 4: coroana nu este vizibilă

25. *Diametru la înălțimea omului (DIO)*

Diametrul la înălțimea omului (1,30 m), calculat peste scoarță, se exprimă în 0,1 cm.

În caz de utilizare a unei panglici gradate, este suficientă o singură valoare. În caz de utilizare a compasului forestier, trebuie calculate și înregistrate diametrul maxim și minim (peste scoarță) (diametrul 1 și diametrul 2).

26. *Scoarță*

Grosimea scoarței la înălțimea de 1,30 m se exprimă în cm cu o zecimală.

27. *Înălțimea arborelui*

Înălțimea arborelui exprimată în metri se rotunjește în sus cu o zecimală.

28. *Volumul arborelui*

Pe baza diametrului (diametrelor) și a înălțimii măsurate, volumul arborelui se poate estima cu ajutorul factorilor de formă cunoscuți local sau cu ajutorul baremelor de volum recunoscute. Volumul arborelui se exprimă în metri cubi (m^3) cu trei zecimale.

29. *Înălțimea până la coroană*

Înălțimea până la coroană, rotunjită în sus cu o zecimală, se măsoară până la cea mai joasă creangă vie, fără a se include în măsurătoare lujerii.

30. *Lungimea coroanei*

Lungimea coroanei, rotunjită în sus cu o zecimală, se măsoară de la vârful trunchiului până la cea mai joasă creangă vie, fără a se include în măsurătoare lujerii.

31. *Lățimea coroanei*

Lățimea medie a coroanei se calculează pe baza mediei a cel puțin patru raze ale coroanei, înmulțite cu doi și rotunjite în sus cu o zecimală.

32. *Diametrul sub scoarță*

Diametrul efectiv sub scoarță se calculează ca fiind diametrul peste scoarță din care se scade grosimea scoarței de pe fiecare parte. Diametrul sub scoarță din urmă cu cinci ani se calculează ca diametrul efectiv sub scoarță minus creșterea arborelui de fiecare parte în cursul ultimilor cinci ani. Diametrul sub scoarță se exprimă în cm, cu o zecimală.

33. *Suprafața de bază per parcelă*

Suprafața de bază efectivă per parcelă se calculează ca suma suprafețelor de bază ale tuturor arborilor de pe parcelă. Suprafața de bază per parcelă din urmă cu cinci ani se calculează ca diametrul estimativ sub scoarță al tuturor arborilor de pe parcelă din urmă cu cinci ani. Suprafața de bază per parcelă este exprimată în m^2 cu o zecimală.

34. *Volum per parcelă*

Volumul efectiv per parcelă se calculează ca volumul total al tuturor arborilor de pe parcelă. Volumul per parcelă din urmă cu cinci ani se calculează pe baza diametrului sub scoarță estimativ al tuturor arborilor de pe parcelă din urmă cu cinci ani. Volumul per parcelă este exprimat în m^3 cu o zecimală.

35. Rărirea arborilor

În cazul în care se practică rărirea arborilor în cursul celor cinci ani dintre cei doi ani de determinare a diametrului, a suprafeței de bază per parcelă și a volumului per parcelă, acest lucru se indică (Da = 1, Nu = 0). În afară de aceasta, se oferă detalii cât mai precise privind rărirea respectivă (în special metoda de rărire folosită, anul exact în care s-a efectuat rărirea, intensitatea acesteia, intensitatea rării exprimată ca număr de arbori, parcela de bază per hectar, volumul per hectar).

Informații privind analiza foliară și evaluarea litierii

36. Codul de eșantionare

Codul de eșantionare privind inventarierea frunzișului cuprinde codul speciei (a se vedea nota referitoare la punctul 15) urmat (după un punct) de codul frunzelor/acelor din anul respectiv (= 0) sau, în cazul acelor din anul precedent (ac din anul respectiv + 1), de codul (1); exemplu: eșantionul de ace de la specia *Picea abies* (118) din anul precedent este prin urmare 188.1.

37. Numărul arborilor din eșantion

Dat fiind că, pentru anumite eșantionări (frunziș, creștere), arborii care trebuie utilizați trebuie să fie situați în afara parcelei (sau a subparcelei) normale, trebuie utilizate numere speciale. Numerele arborilor respectivi încep cu o literă [F (frunziș) = frunziș, R (ring analysis by increment boring) = analiza inelelor anuale pe nivele de creștere, D (disc section) = analiza secțiunilor de tulpină] urmată de un număr de ordine (de exemplu F001). Numerele trebuie înregistrate.

38. Masa a 100 de frunze sau a 1 000 de ace

Se determină în grame masa a 100 de frunze sau a 1 000 de ace (uscate în etuvă).

Informații privind supravegherea depunerilor și supravegherea meteorologică

39. Codul prelevatorului

Următoarele coduri se aplică prelevatoarelor de depuneri:

- 1: precipitații neinterceptate
- 2: depuneri brute
- 3: depuneri umede
- 4: scurgeri de suprafață de pe trunchi
- 5: ceață
- 6: ceață înghețată (brumă)
- 7: concentrație atmosferică
- 9: altele

Echipamentele utilizate fac obiectul unei descrieri detaliate în anexa de însoțire a documentului care conține informațiile generale.

40. Cantitatea eșantioanelor

Cantitatea totală a eșantionului (eșantioanelor) prelevat(e) se împarte pe zona (sau zonele) de captare a (ale) prelevatorului (prelevatoarelor) și se înregistrează în milimetri.

41. Datele de început și de încheiere a perioadei de supraveghere

Data de început și data de încheiere a fiecărei perioade de supraveghere se indică în formulare cu același format în care se consemnează datele de observație, de evaluare și de analiză.

O perioadă de supraveghere se compune din una sau mai multe perioade de măsurare. Perioadele diferite de măsurare ale unei perioade de supraveghere trebuie să aibă aceeași durată. Durata unei perioade de măsurare este de minimum o săptămână și de maximum o lună.

Atunci când este necesar să se aplice perioade de măsurare diferite pe parcursul anului (de exemplu, o săptămână vara și o lună iarna), se delimitează două perioade de supraveghere distincte, iar rezultatele se notează separat în formulare.

42. *Numărul de perioade de măsurare*

Numărul de perioade de măsurare din fiecare perioadă de supraveghere se indică în formulare.

43. *Perioada de măsurare*

Este necesar să se indice numărul perioadei de măsurare pe parcursul căreia a fost prelevat eşantionul. O nouă serie de perioade de măsurare începe în fiecare an (la 1 ianuarie sau în jurul datei respective). Atunci când eşantioanele provenite din mai multe perioade de măsurare sunt combinate înaintea analizei, compoziția exactă a amestecului trebuie indicată în anexa care însoțește documentul cu informațiile generale. Numărul primei perioade de măsurare se utilizează pentru a indica perioada în scopul analizei (de exemplu, în cazul combinațiilor de eşantioane care provin din perioadele 9, 10, 11 și 12 pentru a obține un eşantion unic în vederea analizei, numărul perioadei atribuite eşantionului respectiv este 9).

Parametrii care trebuie evaluați în codul parcelei/instrumentului

Toate instrumentele instalate pe sau în apropierea parcelei primesc un cod de suprafață de observație/instrument. Acest cod este format din numărul parcelei (până la patru cifre) și din numărul de ordine al instrumentului (până la 99). Atunci când instrumentele sunt înlocuite sau se adaugă instrumente noi, se folosesc coduri noi (de exemplu, al cincilea instrument de pe parcela 1234 este identificat prin codul 1234.05).

44. *Amplasare*

Amplasarea instrumentelor se indică după cum urmează:

- S: instrumentul este amplasat pe sit, anume în (zona-tampon) a parcelei. Se poate găsi sub coronament, deasupra coronamentului sau în solul pădurii;
- F: instrumentul este amplasat pe un teren neîmpădurit din zona forestieră (din apropierea acesteia);
- W: instrumentul este amplasat într-o stație meteorologică (în general în afara zonei forestiere);
- O: instrumentul este amplasat în altă parte.

45. *Variabile*

Indicarea variabilei măsurate cu ajutorul instrumentului

AT = temperatura aerului (Air Temperature)

PR = precipitații (PRecipitation)

RH = umiditate relativă (Relative Humidity)

WS = viteza vântului (Wind Speed)

WD = direcția vântului (Wind Direction)

SR = radiație solară (Solar Radiation)

UR = radiație UV-B (UVb Radiation)

TF = precipitații la sol (ThroughFall)

SF = scurgeri de suprafață de pe trunchi (StemFlow)

ST = temperatura solului (Soil Temperature)

MP = potențialul matricial al solului (Matric Potential in the soil)

WC = conținutul de apă al solului (Water Content in the soil)

XX = celelalte coduri utilizate pentru desemnarea parametrilor suplimentari trebuie indicate în documentul de însoțire

Informații privind instrumentele46. *Poziția verticală*

Poziția verticală (înălțime sau adâncime) a instrumentelor se indică în metri, cu ajutorul unui semn plus (= înălțime deasupra solului) sau al unui semn minus (adâncime sub sol), conform unui format de două cifre cu o zecimală, precedată de semnul plus/minus (+/- 99,9).

47. *Codul instrumentului*

Următoarele coduri se aplică prelevatoarelor și modului de înregistrare a datelor:

- 10: citire manuală și înregistrare pe hârtie
- 20: înregistrare mecanică (citire manuală și înregistrare pe hârtie)
- 30: înregistrare directă pe hârtie
- 40: înregistrare digitală (autonomă)
- 50: înregistrare digitală (înregistrator cronologic integrat)

Informațiile detaliate privind echipamentul se furnizează în raportul de însoțire.

48. *Interval de scanare (numai pentru instrumentele automate)*

Intervalul dintre două evaluări consecutive se indică în secunde.

49. *Intervalul dintre memorizări (numai pentru instrumentele automate)*

Intervalul dintre două memorizări consecutive se indică în secunde.

50. *Precipitații și precipitații la sol*

Suma precipitațiilor zilnice se indică în formatul de maximum patru cifre cu o zecimală (9999,9).

51. *Temperatura (aer și sol)*

Temperatura se indică în grade Celsius, în formatul de două cifre cu o zecimală, precedate de semnul plus/minus (+/- 99,9). Se precizează temperatura medie, temperatura minimă și cea maximă zilnică.

52. *Umiditatea relativă*

Valoarea medie, valoarea minimă și valoarea maximă zilnică se indică în formatul de trei cifre cu o zecimală (999,9).

53. *Viteza vântului*

Valoarea medie și valoarea maximă zilnică se indică în formatul de două cifre cu o zecimală (99,9).

54. *Direcția vântului*

Direcția vântului se indică precizându-se vântul dominant pentru fiecare zi. Roza vânturilor se împarte în opt secțiuni de 45°, începând la 22,5° [NE (= 45°), E (= 90°), SE (= 135°) etc., N (= 0°)]. Se indică direcția cea mai frecventă, precizându-se valoarea intermediară.

55. *Radiația solară și radiația UV-B*

Valoarea medie zilnică se indică în formatul de maximum patru cifre cu o zecimală (9999,9).

56. *Scurgeri de suprafață de pe trunchi*

Scurgerile de suprafață de pe trunchiuri se indică în milimetri de precipitații pe zi, în formatul de maximum patru cifre cu o zecimală (9999,9).

57. *Potențialul matricial al solului*

Potențialul matricial al solului se indică în hPa, precizându-se valoarea medie, valoarea minimă și valoarea maximă zilnică, în formatul de maximum patru cifre cu o zecimală (9999,9).

58. *Conținutul de apă al solului*

Conținutul de apă se indică în vol %, precizându-se valoarea medie, valoarea minimă și valoarea maximă zilnică, în formatul de maximum două cifre cu o zecimală (99,9).

59. *Exhaustivitatea*

Rata de acoperire a procesului de scanare și de memorizare se indică în formatul de maximum trei cifre (100 % = acoperire completă).

Informații privind supravegherea soluțiilor de sol60. *Numărul prelevatorului*

Prelevatoarele instalate pe parcelă se numerează o singură dată (de la 1 la 99).

61. *Codul prelevatorului*

Următoarele coduri se aplică prelevatoarelor de soluții de sol:

- 1: lizimetru electric
- 2: lizimetru cu tensiune zero
- 3: centrifugare
- 4: extracție prin saturație

62. *Adâncimea de eșantionare*

Adâncimea de eșantionare se indică în metri sub parcelă (de exemplu, - 0,40).

Informații privind evaluarea vegetației la nivelul solului63. *Numărul parcelei/anchetei*

Pentru fiecare măsurătoare (zilnică) sau fiecare situație (în interiorul/exteriorul îngrădirii) în care se efectuează o evaluare a vegetației de la nivelul solului pe o anumită parcelă se atribuie un număr de anchetă. Prin combinarea numărului parcelei cu numărul de anchetă se creează un număr de parcelă/anchetă unic.

64. *Îngrădire*

Deoarece vegetația poate să fie foarte diferită în interiorul și în exteriorul unei îngrădiri, s-a decis ca vegetația de la nivelul solului să fie, în principiu, evaluată întotdeauna în exteriorul îngrădirilor. În cazul în care o anchetă se realizează și în interiorul unei îngrădiri, aceasta se prezintă separat și se indică codul îngrădirii:

- 1 = da, ancheta s-a realizat în interiorul îngrădirii
- 2 = nu, ancheta s-a realizat în exteriorul îngrădirii

65. *Parcela totală eșantionată*

Parcela totală eșantionată se indică în metri pătrați (maximum patru cifre). În raportul de însoțire se furnizează informații precise privind numărul de eșantionări realizate, amplasarea/orientarea parcelelor de evaluare a vegetației de la nivelul solului și mărimea parcelelor respective.

66. *Înălțimea și întinderea straturilor*

Înălțimea medie și întinderea estimativă a întregii vegetații de la nivelul solului, a stratului arbustiv, al stratului erbaceu și a stratului muscinal se indică după cum urmează:

	Înălțimea (în m)	Întinderea (în %)
Toată vegetația de la nivelul solului		(*)
Stratul arbustiv	(*)	(*)
Stratul erbaceu	(*)	(*)
Stratul muscinal		(*)

(*) se notifică.

Înălțimea medie a diferitelor straturi se indică în metri, cu ajutorul unei cifre cu două zecimale (9,99). Întinderea estimativă se indică sub formă de procentaj din parcela totală eșantionată.

67. *Straturi*

Se definesc următoarele straturi:

- 1 = stratul arboreal (numai specii lemnoase, inclusiv plantele cățărătoare) > 5 m înălțime
- 2 = stratul arbustiv (numai specii lemnoase, inclusiv plantele cățărătoare) > 0,5 m înălțime
- 3 = stratul erbaceu (toate speciile nelemnoase precum și speciile lemnoase < 0,5 m înălțime)
- 4 = stratul muscinal (briofite și lichenii tericoli)

Puietul forestier și arborii cu vârstă păscute de animale, având o înălțime mai mică de 0,5 m, fac parte din stratul erbaceu.

68. *Codul speciei*

Se utilizează un cod al speciei compus din trei grupuri de coduri de cifre separate prin puncte (.) pentru familie, gen și specie. Majoritatea codurilor sunt constituite dintr-un număr cu trei cifre.

69. *Întinderea speciilor vegetale*

Statele membre dispun de libertate totală pentru evaluarea abundenței/întinderii speciilor vegetale. Întinderea se exprimă în procentaj de maximum trei cifre cu două zecimale (999,99). Metodele de evaluare și transformarea în % se precizează în raportul de însoțire.

Informații privind daunele cauzate de ozon70. *Notația și definirea procentajului de frunze care prezintă simptome pe o creangă cu aproximativ 30 de frunze*

- 0 Daune inexistente, nici o frunză afectată
- 1 1 %-5 % dintre frunze prezintă simptome cauzate de ozon
- 2 6 %-50 % dintre frunze prezintă simptome cauzate de ozon
- 3 51 %-100 % dintre frunze prezintă simptome cauzate de ozon

71. *Notația și definirea notației pentru daunele vizibile cauzate de ozon, astfel cum sunt exprimate pentru fiecare serie de ace crescute de pe crengile de conifere prelevate*

- 0 Daună inexistentă
- 1 1 %-5 % din parcelă este afectată
- 2 6 %-50 % din parcelă este afectată
- 3 51 %-100 % din parcelă este afectată

72. *Codul și definiția clasificării condițiilor de umiditate a solului de pe LESS și de pe subparcele*

- 1 sol umed (zone ripicole și zone umede situate în apropierea unui curs de apă, pajiști sau văi)
- 2 sol cu umiditate medie (pășuni sau pajiști și versanți cu expunere nordică sau estică)
- 3 sol foarte arid (sol stâncos expus)

Informații privind observațiile fenologice73. *Codurile de eveniment pentru efectele și fenomenele fenologice supravegheate*

- 1 apariția de ace sau dezvoltarea foliară
- 2 muguri de vară/muguri secundari
- 3 înflorire
- 4 schimbarea colorației
- 5 căderea frunzelor/acelor
- 6 semne notabile de daune la nivelul frunzelor sau al coroanei (de exemplu, frunze mâncate sau coroană parțial defoliată)
- 7 alte daune (arbori ruși, deședăcinați)

74. *Ocurența evenimentelor și a fenomenelor*

0 = 0 %

1 = > 0 – 33 %

2 = > 33 – 66 %

3 = > 66 – < 100 %

4 = 100 %

În cazul în care se observă semne importante de daune la nivelul frunzelor sau al coroanelor (cod de eveniment 6) sau alte daune (cod de eveniment 7), trebuie să se procedeze la o evaluare suplimentară în conformitate cu manualul specific privind starea coroanelor și cu liniile directe din acesta, pentru a se determina cauza daunelor.

75. *Partea observabilă din coroană*

1 = vârful coroanei

2 = partea mediană a coroanei

3 = vârf și parte mediană a coroanei

76. *Etapele înfloririi*

Numărul de flori masculine care se găsesc în etapa descrisă sau au depășit-o trebuie menționat în conformitate cu următoarea clasificare:

0 = etapă absentă

1 = etapă prezentă [de exemplu, trei sau mai multe inflorescențe masculine (staminale)]

77. *Apariția acelor, dezvoltarea frunzișului, colorația autumnală și căderea frunzelor*

Proporția acelor sau a frunzelor din partea vizibilă a coroanei care se găsesc în etapa descrisă sau care au depășit-o deja trebuie menționate în conformitate cu următoarea clasificare:

0 = 0 %

1 = > 0 – 33 %

2 = > 33 – 66 %

3 = > 66 – < 100 %

4 = 100 %

78. *Căderea frunzelor verzi*

Căderea frunzelor verzi, provocată, de exemplu, de grindină, furtuni, insecte sau secetă, trebuie menționată în conformitate cu următoarea clasificare [în conformitate cu „înregistrarea evenimentelor biotice și abiotice (prejudiciabile)”, dar la nivelul arborelui]:

0 = 0 %

1 = > 0 – 33 %

2 = > 33 – 66 %

3 = > 66 – < 100 %

4 = 100 %

79. *Daune provocate acelor, frunzelor sau florilor de către îngheț*

Daunele provocate acelor, frunzelor sau florilor de către înghețul târziu de primăvară trebuie menționate în conformitate cu următoarea clasificare:

0 = 0 %

1 = > 0 – 33 %

2 = > 33 – 66 %

3 = > 66 – < 100 %

4 = 100 %

În cazul în care se observă semne importante de daune la nivelul frunzelor sau al coroanelor (cod de eveniment 6) sau alte daune (cod de eveniment 7), este necesar să se procedeze la o evaluare suplimentară în conformitate cu manualul specific privind starea coroanelor și cu liniile directe din acesta, pentru a se determina cauza daunelor.

Informații referitoare la datele suplimentare privind cauzele daunelor

80. Amplasamentul în coroană

- 1: partea superioară a coroanei
- 2: partea inferioară a coroanei
- 3: difuze/pe ramuri
- 4: ansamblul coroanei

81. Părți afectate ale unui arbore și amplasamentul în coroană

Partea afectată		Specificarea zonei afectate		Simptom		Caracterizarea simptomului		Poziția în coroană		
Frunze/ace	1	Ace din anul respectiv	11	Parțial sau total devorate/absente	01	Găuri sau par- țial devorate/absente	31	Partea supe- rioară a coroanei	1	
		Ace mai vechi	12			Crestături (marginea limbului atinsă)	32	Partea infe- rioară a coroanei	2	
		Ace de toate vârstele	13			Devorate complet/absente	33	Difuze/pe ramuri	3	
		Foioase (inclusiv speciile sempervirescente)	14			Devorate până la nervuri	34	Ansamblul coroanei	4	
	Roase					35				
	Cădere prematură					36				
	Decolorare verde deschis spre galben					02	Peste tot			37
	Decolorare de la roșu spre maron (inclusiv necroze)					03	Pătate, pestrițe			38
	Aspect de cupru					04	Marginea limbului			39
	Alte culori	05	În benzi			40				
				Între nervuri	41					
				Extremitate, apex	42					
				Parțial	43					
				De-a lungul nervurilor	44					
				Frunze microfile (frunze de dimensiuni reduse)	06					
	Altă dimensiune anormală	07								

Partea afectată		Specificarea zonei afectate		Simptom		Caracterizarea simptomului		Poziția în coroană	
				Deformări	08	Încrețite, început de răsucire	45		
						Curbate, îndoite	46		
						Răsucite	47		
						Pețiol curbat, răsucit	48		
						Contractate, pliate	49		
						Gale	50		
						Veștejire	51		
						Alte deformări	52		
				Alt simptom	09				
				Urme de insecte	10	Fumagină (praf negru pe frunze)	53		
						Cuib	54		
						Adulți, larve, nimfe, pupe, ouă	55		
				Urme de ciuperci	11	Praf pufos alb pe frunze	56		
						Miceliu	57		
				Alte urme	12				
				Ramuri/lăstari și muguri	2	Lăstari din anul respectiv	21		
		Diametru < 2 cm (crenguțe)	22	Rupți	13			Partea inferioară a coroanei	2
		Diametru 2— < 10 cm	23	Morți/muribunzi	14			Difuz	3
		Diametru > = 10 cm	24	Absciziune	15			Ansamblul coroanei	4
		Dimensiune variabilă	25	Necroză	16				
		Lăstar terminal	26	Leziuni (cojire, crăpături etc.)	17	Cojire	58		
		Muguri	27			Crăpături	59		
						Alte leziuni	60		
				Scurgere de rășină (conifere)	18				
				Scurgere vâscoasă sau lipicioasă (foioase)	19				
				Putregai	20				

Partea afectată		Specificarea zonei afectate		Simptom		Caracterizarea simptomului		Poziția în coroană	
				Deformări	08	Veștejire	51		
						Pliați, aplecați, curbați	61		
						Șancre	62		
						Tumori	63		
						Mături de vrăjitoare	64		
						Alte deformări	52		
				Alt simptom	09				
				Urme de insecte	10	Găuri, rumeguș, aspect viermănos	65		
						Cuib	54		
						Puncte sau praf pufos alb	66		
						Adulți, larve, nimfe, pupe, ouă	55		
				Urme de ciuperci	11	Miceliu	57		
				Alte urme	12				
Trunchi/colet	3	Tulpina coroanei	31	Leziuni (cojire, crăpături etc.)	17	Cojire	58		
		Trunchi	32			Crăpături (gelivuri etc.)	59		
		Rădăcini (vizibile) și colet	33			Alte leziuni	60		
		Întregul trunchi	34	Scurgere de rășină (conifere)	18				
				Scurgere vâscoasă sau lipicioasă (foioase)	19				
				Putregai	20				
				Deformări	08	Șancre	62		
						Tumori	63		
						Excrescențe longitudinale (gelivuri etc.)			
						Alte deformări	52		

Partea afectată		Specificarea zonei afectate		Simptom		Caracterizarea simptomului		Poziția în coroană	
				Înclinat	21				
				Căzut (cu rădăcini)	22				
				Rupt	13				
				Necroză	16				
				Alt simptom	09				
				Urme de insecte	10	Găuri, rumeguș, aspect viermănos	65		
						Puncte sau praf pufos alb	66		
						Adulți, larve, nimfe, pupe, ouă	55		
				Urme de ciuperci	11	Miceliu	57		
						Vezicule galbene spre portocalii	67		
Arbore mort	4								
Nici un simptom pe nici o parte a arborelui	0								
Nici o evaluare	9								

82. Principalele categorii de agenți/factori responsabili

Grupe de agenți	Cod
Vânat și pășunat	100
Insecte	200
Ciuperci	300
Agenți abiotici	400
Acțiune umană directă	500
Incendiu	600
Poluanți atmosferici	700
Alți factori	800
(Neidentificat, în ciuda cercetărilor)	999

83. Grupa de agenți

Vânat și pășunat	100
Insecte	200
Ciuperci	300
Agenți abiotici	400
Acțiune umană directă	500
Incendiu	600
Poluanți atmosferici	700
Alți factori	800
(Neidentificat, în ciuda cercetărilor)	999

84. Grupa de agenți – Vânat și pășunat

Clasă	Cod	Tip	Cod
Cervide	110	Căprior	111
		Cerb	112
		Ren	113
		Elan/elan american (<i>Alces alces</i>)	114
		Alte cervide	119
Suide	120	Mistreț sălbatic	121
		Alte suide	129
Rozătoare	130	Iepure de crescătorie	131
		Iepure de câmp	132
		Veveriță, etc.	133
		Șoarece de câmp	134
		Castor	135
		Alte rozătoare	139
Păsări	140	Tetraonide	141
		Corvide	142
		Picide	143
		Fringilide	144
		Alte păsări	149
Animale domestice	150	Bovine	151
		Caprine	152
		Ovine	153
		Alte animale domestice	159
Alte vertebrate	190	Urs	191
		Alte vertebrate	199

85. Grupa de agenți – Insecte

Clasă	Cod
Insecte defoliatoare	210
Insecte care atacă trunchiurile, ramurile și crenguțele (inclusiv lăstarii)	220
Insecte care atacă mugurii	230
Insecte care atacă fructele	240
Insecte înțepătoare/sugătoare	250
Insecte care produc găuri	260
Insecte care produc gale	270
Alte insecte	290

86. Grupa de agenți – Ciuperci

Clasă	Cod
Ciuperci care produc căderea și ruginirea acelor	301
Ruginirea ramurilor și lăstarilor	302
Ciuperci care produc ofilire prematură și șancree	309
Rugină foliară	303
Ciuperci care produc putregai (în special la nivelul rădăcinilor)	304
Alte ciuperci	390

87. Grupa de agenți – abiotici

Clasă	Cod	Tip	Cod	Factor specific	Cod
Factori chimici	410	Tulburări nutriționale – carențe nutritive	411	Carență de Cu	41101
				Carență de Fe	41102
				Carență de Mg	41103
				Carență de Mn	41104
				Carență de K	41105
				Carență de N	41106
				Carență de B	41107
				Toxicitate cu Mn	41108
				Altele	41109
		sare marină + agenți tensioactivi	412		
Factori fizici	420	Avalanșă	421		
		Secetă	422		
		Inundații/creșterea nivelului apelor	423		
		Îngheț	424	Înghețuri iernale	42401
				Înghețuri târzii	42402
		Grindină	425		
		Căldură/arsuri solare	426		
		Trăsnet	427		
		Nămol/alunecare de teren	429		
		Zăpadă/gheață	430		
		Vânt/tornadă	431		
		Daune iernale/deshidratare iernală	432		
		Soluri puțin adânci/sărace	433		
Alți factori abiotici	490				

88. Grupa de agenți – Acțiune umană directă

Clasă	Cod	Tip	Cod
Obiecte încrustate	510		
Tehnică de plantare defectuoasă	520		
Reexploatarea solurilor	530		
Operațiuni silvice sau recoltare	540	Tăieri	541
		Elagaj	542
		Recoltarea rășinii	543
		Colectarea plutei	544
		Operațiuni silvice asupra arborilor învecinați și alte operațiuni silvice	545
Daune mecanice/cauzate de vehicule	550		
Construcții de drumuri	560		
Tasarea solului	570		
Utilizarea necorespunzătoare a produselor chimice	580	Pesticide	546
		Sare pentru dezgheț	547
Altă acțiune umană directă	590		

89. Grupa de agenți – Poluanți atmosferici

Clasă	Cod
SO ₂	701
H ₂ S	702
O ₃	703
PAN	704
F	705
HF	706
Altele	790

90. Grupa de agenți – Alții

Clasă	Cod	Specie/Tip	Cod
Plante parazite/epifite/cățăraătoare	810	Viscum album	81001
		Arceuthobium oxycedri	81002
		Hedera helix	81003
		Lonicera sp	81004
Bacterii	820	Bacillus vuilemini	82001
		Brenneria quercinea	82002
Virusuri	830		
Nematozi	840	Bursaphelenchus xylophilus	84001
Concurență	850	Lipsa de lumină	85001
		Interacțiuni fizice	85002
		Concurența în general (densitate)	85003
		Altele	85004
Mutații somatice	860		
Altele (cauză cunoscută, dar care nu figurează în listă)	890		

91. Întindere

Întinderea daunelor desemnează cantitatea (%) de parte de arbore afectată de acțiunea agentului sau a factorului, de exemplu procentajul de ramuri afectate.

Întinderea **simptomelor care reflectă un deficit foliar** (de exemplu daune foliare cauzate de defoliatori) desemnează procentajul de suprafață foliară pierdută sub acțiunea agentului/factorului în cauză. Aceasta înseamnă că, pentru a stabili întinderea, trebuie să se țină seama nu numai de procentajul de frunze afectate, ci și de „intensitatea” daunelor la nivel foliar; din punct de vedere fiziologic, un arbore la care 30 % din frunze prezintă unele găuri de dimensiuni reduse nu este în aceeași stare ca un arbore la care 30 % din frunze sunt în întregime devorate.

Suprafața foliară afectată se exprimă în procentaj din frunzișul efectiv în momentul observării.

92. Clase de întindere a daunelor

Clasă	Cod
0 %	0
1 – 10 %	1
11 – 20 %	2
21 – 40 %	3
41 – 60 %	4
61 – 80 %	5
81 – 99 %	6

93. Denumirea cauzelor

Trebuie utilizată nomenclatura recomandată de PIC Păduri.

ANEXA II

Manual în scopul conformității cu articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 2152/2003**DATE ESENȚIALE COMUNE PRIVIND INCENDIILE FORESTIERE – SPECIFICAȚII TEHNICE**

În momentul colectării datelor esențiale comune care se înregistrează și se notifică în cazul fiecărui incendiu forestier survenit, în conformitate cu dispozițiile articolului 9, ar trebui aplicate specificațiile tehnice următoare.

Datele se furnizează în fișiere în format ASCII delimitate prin virgulă (și anume CSV – *Comma Separated Value*). Fiecare incendiu trebuie să corespundă unei intrări din fișier. Fiecare intrare trebuie să cuprindă următoarele informații:

(a) Data și ora locală ale primei alerte

Componente:

- a1. Data primei alerte: data locală (zi, lună, an) la care serviciile oficiale de protecție a pădurilor împotriva incendiilor au fost informate despre declanșarea focului.

Formatul cerut este [AAAALLZZ], de exemplu 20030702 (2 iulie 2003).

- a2. Ora primei alerte: ora locală (oră, minute) la care serviciile oficiale de protecție a pădurilor împotriva incendiilor au fost informate despre declanșarea focului.

Formatul cerut este [Oomm], OO mergând de la 00 la 23. Exemple: 0915, 1446, 0035.

Data și ora primei alerte au legătură cu evenimentul care declanșează punerea în aplicare a resurselor de combatere a incendiului. Prin urmare, nu este neapărat vorba despre ora la care un (potențial) incendiu este semnalat fizic autorității responsabile pentru combaterea incendiilor forestiere, ci, într-un sens mai general, despre ora la care un membru al organismului responsabil de protecția împotriva incendiilor forestiere este informat despre posibila izbucnire a unui incendiu forestier sau la care respectivul membru detectează chiar el incendiul în cauză.

Atunci când trecerea la acțiune a echipelor de pompieri este precedată de o verificare, pentru a confirma alerta, ar trebui notificată *prima alertă*.

(b) Data și ora locală ale primei intervenții

Componente:

- b1. Data primei intervenții: data locală (zi, lună, an) la care primele unități de intervenție au sosit la locul incendiului forestier.

Formatul cerut este [AAAALLZZ], de exemplu: 20030702 (2 iulie 2003).

- b2. Ora primei intervenții: ora locală (oră, minute) la care primele unități de intervenție au sosit la locul incendiului forestier.

Formatul cerut este [Oomm], OO mergând de la 00 la 23. Exemple: 0915, 1446, 0035.

Data și ora primei intervenții corespund orei la care prima echipă de intervenție a ajuns la frontul incendiului, adică în momentul lansării primului atac.

(c) Data și ora locală a stingerii incendiului

Componente:

- c1. Data stingerii incendiului: data locală (zi, lună, an) la care focul a fost complet stins, adică atunci când ultimele unități de intervenție au părăsit locul incendiului forestier.

Formatul cerut este [AAAALLZZ], de exemplu: 20030702 (2 iulie 2003)

- c2. Ora stingerii incendiului: ora locală (ore, minute) la care incendiul a fost complet stins, și anume atunci când ultimele unități de intervenție au părăsit locul incendiului forestier.

Formatul cerut este [OOMM], OO mergând de la 00 la 23. Exemple: 0915, 1446, 0035.

Data și ora stingerii incendiului corespund orei la care incendiul a fost complet stins. Ar trebui, prin urmare, *luate în considerare* activitățile de curățare și de tratare a lizierelor, dar *nu trebuie luat în considerare* timpul necesar echipelor pentru a se întoarce la comandament.

Observație: Fiecare nouă zi începe la miezul nopții (ora: 00:00). În consecință, în cazul în care prima alertă are loc, de exemplu, la 23:30, iar prima intervenție are loc la 00:30, aceste două evenimente trebuie consemnate în două zile diferite (respectiv z și $z + 1$).

(d) Locul de izbucnire la scara localității

Numele și codul localității ⁽¹⁾ în care a fost semnalată izbucnirea incendiului. Ar trebui să fie în conformitate cu nomenclatura statului membru și trebuie furnizată lista completă a numelor și codurilor de localități utilizate în statul membru și adoptate în baza de date esențiale comune privind incendiile forestiere, însoțită de date referitoare la incendiu, într-un fișier separat.

Codul unității teritoriale de nivel superior de care aparține localitatea trebuie, de asemenea, indicat. Această unitate trebuie să corespundă nivelului NUTS 3 (NUTS: Nomenclatorul Unităților Teritoriale pentru Statistici) astfel cum este definit în Regulamentul (CE) nr. 1059/2003 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾. Codul NUTS 3 indicat trebuie să corespundă codului de cinci caractere care figurează în anexa I la regulamentul menționat.

Noile state membre, pentru care Regulamentul (CE) nr. 1059/2003 nu prevede o listă de coduri NUTS 3, se conformează „Nomenclaturii Unităților Teritoriale pentru Statistici (NUTS)”, standard stabilit de Biroul Statistic al Comunităților Europene. Codurile indicate vor fi codurile NUTS 3 cele mai recente preluate în sistemul informațional GISCO.

(e) Suprafața totală afectată de foc

Suprafața totală degradată de foc corespunde întinderii finale estimative a incendiului, și anume suprafeței parcurse de foc (indiferent de nivelul daunelor).

Întinderea se măsoară în fracțiuni de hectare cu o precizie de două zecimale, fără a utiliza virgula ca separator (fie în hectare*100). Exemple:

În cazul în care suprafața arsă este de 12,05 hectare, aceasta va fi consemnată sub forma 1205; în cazul în care suprafața arsă este de 3,2 hectare, aceasta va fi consemnată sub forma 320.

Suprafața zonelor nearse situate în perimetrul ars („insulițe nearse”) se exclude în momentul estimării întinderii incendiului.

(f) O defalcare a suprafeței afectate de foc în păduri și pe alte terenuri împădurite și în zone neîmpădurite

Suprafața arsă totală trebuie împărțită în:

f(1): păduri și alte terenuri împădurite;

f(2): zone neîmpădurite.

„Pădurile” și „celelalte terenuri împădurite” se definesc în conformitate cu articolul 3 din regulamentul „Forest Focus”. „Terenurile neîmpădurite” corespund „celorlalte terenuri” definite la articolul 3 din același regulament. Cu toate acestea, în cazul în care incendiul afectează și terenuri agricole sau urbane, aceste zone nu trebuie incluse în suprafața arsă totală.

Întinderea se măsoară în fracțiuni de hectare cu o precizie de două zecimale, fără a utiliza virgula ca separator (fie în hectare*100).

⁽¹⁾ Pentru Belgia „Gemeenten/Communes”, pentru Danemarca „Kommuner”, pentru Germania „Gemeinden”, pentru Grecia „Demoi/Koinotites”, pentru Spania „Municipios”, pentru Franța „Communes”, pentru Irlanda „Counties or County boroughs”, pentru Italia „Comuni”, pentru Luxemburg „Communes”, pentru Țările de Jos „Gemeenten”, pentru Austria „Gemeinden”, pentru Portugalia „Freguesias”, pentru Finlanda „Kunnat/Kommuner”, pentru Suedia „Kommuner” și pentru Regatul Unit „Wards”. Pentru Cipru „Chor”, pentru Republica Cehă „Obec”, pentru Estonia „Linn/Vald”, pentru Ungaria „Telep”, pentru Lituania „Savivaldybe”, pentru Letonia „Pagasts/Pilseta”, pentru Polonia „Gmina”, pentru Slovenia „Obcina”, pentru Slovacia „Obce/Ku”.

⁽²⁾ JO L 154, 21.6.2003, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1888/2005 (JO L 309, 25.11.2005, p. 1).

(g) **Cauză presupusă**

Cauza presupusă a incendiului trebuie încadrată în una dintre următoarele patru categorii:

- 1. cauză necunoscută;
- 2. cauză naturală;
- 3. cauză accidentală sau neglijență: incendiul are legătură cu o activitate umană, dar nu a rezultat dintr-o acțiune deliberată (accidente cauzate de liniile electrice, de căile ferate, de lucrări publice, de focurile de tabără etc.);
- 4. cauză deliberată sau incendiere.

Mențiunea care trebuie înscrisă în raportul de incendiu este numărul categoriei (1-4) prevăzut în lista anterioară.

Exemplu de raport de incendiu și de date despre incendiu

Raportul de incendiu complet trebuie să conțină toate datele (câmpurile) redate în tabelul următor.

Numele câmpului	Descriere	Ref. (*)	Lungime (**)	Exemplu de date despre incendiu
FIREID	Identificatorul incendiului în SM			1
DATEAL	Data primei alerte	a1	8	20030813
TIMEAL	Ora primei alerte	a2	4	1435
DATEIN	Data primei intervenții	b1	8	20030813
TIMEIN	Ora primei intervenții	b2	4	1520
DATEEX	Data stingerii incendiului	c1	8	20030814
TIMEEX	Ora stingerii incendiului	c2	4	0010
NUTS3	Cod NUTS 3 [Regulamentul (CE) nr. 1059/2003]	d	5	ITG21
CODECOM	Codul localității (nomenclatura SM)	d		090047
NAMECOM	Numele localității (nomenclatura SM)	d		OLBIA
TBA	Suprafața arsă totală (ha*100)	e		2540
FBA	Suprafața împădurită arsă (ha*100)	f1		2000
NFBA	Suprafața neîmpădurită arsă (ha*100)	f2		540
CAUSE	Cauza presupusă	g	1	1

(*) Trimitere la alineatele din prezenta anexă.
(**) Lungimea câmpului (număr de caractere) se indică numai pentru câmpurile cu lungime fixă. Deoarece codul localității se indică în conformitate cu nomenclatura statului membru, lungimea sa poate varia în funcție de țară.

Raportul de incendiu înregistrat în coloana „Exemple de date despre incendiu” figurează în fișierul CSV comunicat în forma următoare:

1, 20030813, 1435, 20030813, 1520, 20030814, 0010, ITG21, 090047, OLBIA, 2540, 2000, 540, 1

Observație importantă

Într-un raport de incendiu nici o intrare nu trebuie lăsată necompletată. Ar trebui să se definească un cod specific pentru fiecare tip de date și să se înscrie în cazul în care există date lipsă. Prin urmare, trebuie definite coduri „date lipsă” pentru diferitele tipuri de date.

Se propune utilizarea următoarelor coduri „date lipsă”:

Data (câmpuri DATEAL, DATEIN, DATEEX)	99999999
Ora (câmpuri TIMEAL, TIMEIN, TIMEEX)	9999
Loc (câmpuri NUTS3, CODECOM, NAMECOM)	XX
Suprafață (câmpuri TBA, FBA, NFBA)	-999
Cauză (câmp CAUSE)	9

Câmpurile goale (care nu conțin nici date, nici coduri „date lipsă”) sunt considerate erori, iar raportul de incendiu respectiv trebuie procesat separat.

Evaluarea calității datelor

Datele comunicate de statele membre fac obiectul unei evaluări calitative pentru a garanta integritatea și coerența logică a bazei de date.

Într-o primă etapă, câmpurile sunt examinate pentru a verifica respectarea domeniilor și a regulilor de validare a datelor (a se vedea tabelul următor).

Numele câmpului	Domenii de date și norme de validare aplicabile diferitelor câmpuri	Cod „date lipsă”
FIREID	Sunt interzise valorile duplicat (identificatorul trebuie să existe și să fie unic în țară)	Date lipsă interzise
DATEAL	Data trebuie să existe în anul de referință (de ex. an = an de referință; domeniu pentru lună: 1 ... 12; domeniu pentru zi: în funcție de lună)	99999999
TIMEAL	Domenii: Oră (0 ... 23); Minute (0 ... 59)	9999
DATEIN	Data trebuie să existe în anul de referință (de ex. an = an de referință; domeniu pentru lună: 1 ... 12; domeniu pentru zi: în funcție de lună)	99999999
TIMEIN	Domenii: oră (0 ... 23); Minute (0 ... 59)	9999
DATEEX	Data trebuie să existe în anul de referință (de ex. an = an de referință; domeniu pentru lună: 1 ... 12; domeniu pentru zi: în funcție de lună)	99999999
TIMEEX	Domenii: Oră (0 ... 23); Minute (0 ... 59)	9999
NUTS3	Codul NUTS 3 trebuie să figureze în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1059/2003 (sau, pentru noile SM, în baza de date GISCO)	XX
CODECOM	Codul localității trebuie să corespundă unui cod din lista codurilor de localități furnizată de SM	XX
NAMECOM	Numele localității trebuie să corespundă unui nume din lista numelor de localități furnizată de SM	XX
TBA	Domeniu: TBA > 0	-999
FBA	Domeniu: FBA ≥ 0	-999
NFBA	Domeniu: NFBA ≥ 0	-999
CAUSE	Domeniu: CAUZA (1, 2, 3, 4)	9

A doua etapă constă în controlarea coerenței logice dintre câmpuri. În acest context, datelor primite li se aplică un anumit număr de norme, ca în exemplele următoare (listă neexhaustivă):

1. Trebuie respectată secvența temporală „data/ora alertei” -> „data/ora intervenției” -> „data/ora stingerii incendiului”. Numai în situația (rară) în care detectarea incendiului este urmată imediat de primul atac, „data/ora alarmei” = „data/ora intervenției”.
2. Se verifică, de asemenea, ca „suprafața împădurită arsă” + „suprafața neîmpădurită arsă” = „suprafața totală arsă”.
3. Localitatea indicată la CODECOM și NAMECOM trebuie să intre sub incidența unității teritoriale indicate în NUTS 3.

ANEXA III

Criterii de evaluare aplicabile studiilor și experimentelor

Cele șapte criterii enumerate în tabelul următor se aplică de către Comisie pentru evaluarea propunerilor de studii, experimente și proiecte demonstrative și a testelor în faza-pilot prevăzute de programele naționale.

Tabelul următor indică intervalul de puncte care pot fi atribuite pentru fiecare dintre întrebările corespunzătoare celor șapte criterii, precum și nota eliminatorie pentru fiecare întrebare. În cazul în care o propunere nu obține nota minimă pentru o întrebare, aceasta este exclusă din procedură.

Criterii	Evaluare aproximativă	Notă eliminatorie	Evaluare în %
CRITERII de atribuire			
1. Coerența proiectului	0-20	Sub 9	
Sunt obiectivele proiectului expuse integral?			
Correspunde obiectivul proiectului activităților de supraveghere prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 2152/2003?			
Sunt explicate rezultatele scontate?			
Definiția sarcinilor necesare este clară și suficient de detaliată?			
2. Planificare	0-10	Sub 4	
Este realistă planificarea proiectului?			
3. Fezabilitatea financiară	0-10	Sub 4	
Este realistă estimarea bugetară?			
4. Durabilitate	0-20	Sub 15	
Vor avea acțiunile desfășurate și rezultatele obținute un efect durabil după finalizarea proiectului?			
5. Calitatea generală a prezentării	0-10	/	
Este prezentarea proiectului logică și bine argumentată?			
Este propunerea bine structurată, clară și completă?			
6. Calitatea propunerii	0-20	Sub 9	
Evaluarea metodologiei și a alcătuirii proiectului			
7. Interes comunitar	0-20	/	
Oferă proiectul o valoare adăugată directă sau indirectă la nivel comunitar?			

ANEXA IV

FORMULARE REFERITOARE LA PROGRAMUL NAȚIONAL

Note explicative

Tipuri de activități:

Tip A: Coordonare și gestionare

Subtip	Măsură	Formular(e)
/	Costuri de coordonare	2a
/	Costuri generale	2a
/	Costuri de deplasare	2a
/	Costuri de gestionare a datelor și de transmitere a datelor către Comisie și costuri de difuzare a datelor	2a
/	Costuri de elaborare a evaluării intermediare și a evaluării ex post	2a

Tip B: Costuri legate de supravegherea ecosistemelor forestiere [articolul 4 alineatul (1) literele (a) și (b) și articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2152/2003]

Subtip	Măsuri	Formulare
B1	Inventare periodice care au în vedere colectarea de informații reprezentative privind starea pădurilor	2b
B2	Supraveghere intensivă și continuă	2c
B3	Sistem de informare privind incendiile forestiere și măsurile de prevenire	2d I + II

Tip C: Studii, experimente, proiecte demonstrative și teste în faza—pilot [articolul 5 alineatul (2), articolul 6 alineatul (2) și articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2152/2003]

Subtip	Măsură	Formulare
C1	Studii privind identificarea cauzelor și a dinamicii incendiilor forestiere	3
C2	Studii, experimente, proiecte demonstrative care vizează dezvoltarea acțiunii	3
C3	Studii, experimente, proiecte demonstrative care vizează promovarea colectării și transmiterii armonizate a datelor și ameliorarea evaluării și calității datelor, inclusiv exerciții de etalonare și teste circulare	3
C4	Faze de supraveghere pilot	3

Formulare

Formularele care se utilizează pentru prezentarea programelor naționale multianuale sunt următoarele:

- formularul 1: descriere succintă a programului;
- formularele 2 și 3: informații specifice.

Formularul de descriere a programului conține informații administrative privind organismul competent și informații succinte referitoare la diversele cereri din program, precum și un calendar. Formularul trebuie prevăzut cu o ștampilă a organismului competent, semnat și datat corespunzător de către acesta, iar numele semnatarului trebuie să figureze sub semnătură. **Fișa programului** privind **rezumatul diverselor cereri** trebuie să fie însoțită de un **formular de informare specific** (care să conțină informații tehnice privind diversele cereri) care trebuie completat pentru fiecare cerere de asistență.

Pentru **adaptările** programului național, ar trebui prezentat **formularul 1** complet revizuit, însoțit de informații privind măsurile specifice (**formularul 3**). Toate formularele trebuie să poarte mențiunea „**Modificarea programului național nr. ...**”.

Următoarele formulare sunt disponibile numai sub formă de tabele Excel:

- Formular 1: FIȘA PROGRAMULUI Rezumat al diverselor cereri
 Formular 2a: Fișă de coordonare și de gestionare
 Formular 2b: Fișă pentru rețeaua sistematică
 Formular 2c: Fișă pentru supravegherea intensivă
 Formular 2d I + II: Fișe pentru Sistemul de informare privind incendiile forestiere și măsurile de prevenire

Fișa 3: Fișă pentru activitățile C

Activitate (C1/C2/C3/C4)		Nr. cerere	
--------------------------	--	------------	--

Modificarea programului național	Nr.	(Da/Nu)	
----------------------------------	-----	---------	--

Total costuri eligibile(*)	Asistență solicitată

(*) Costurile trebuie exprimate în monedă locală sau în euro (€), în conformitate cu instrucțiunile din formularul 1.

Numele agenției:	Numele solicitantului:	
Scurtă descriere a activităților: <i>(eventualele informații complementare vor fi furnizate, după caz, pe o fișă separată)</i>		
Obiective:		
Structură:		
Rezultate scontate:		
Persoană de contact: Tel.: Fax: E-mail:	Data prevăzută pentru începere:	Data estimată pentru finalizare:
Observații suplimentare:		

ANEXA V

Extrase anuale ale sumelor plătite beneficiarilor*Observații preliminare*

Extrasele anuale și rapoartele intermediare trebuie depuse în două exemplare la următoarea adresă:

Comisia Europeană

Direcția Generală Mediu

Unitatea B.3

B-1049 Bruxelles

— Extras anual al cheltuielilor (a se utiliza formularul din tabelul 1)

— Starea de avansare a lucrărilor (a se utiliza formularul din tabelul 2)

Tabelul 1

Extras al cheltuielilor aferente programului național referitor la**Programul național 200_-200_**

Faza: _ Perioada: de la 1/_ _/200_ la 1/_ _/200_

(a) Valoarea totală a asistenței acordate	(c) Totalul sumelor plătite beneficiarilor până la sfârșitul perioadei 31/12/20_ _

Tabelul 2

Starea de avansare a lucrărilor din**Programul național 200_-200_**

Faza: _ Perioada: de la 1/_ _/200_ la 1/_ _/200_

Numărul cererii	Titlu	Punere în aplicare	Rata de execuție	Observații

ANEXA VI

Cerere de prefinanțare pentru**Programul național 200_-200_**

Faza: _ Perioada: de la 1/_ _/200_ la 1/_ _/200_

Numărul programului național:

Valoarea prefinanțării solicitate: EUR

Date bancare:

Numele băncii:

Adresa/codul agenției bancare:

Telefon/fax, telex, e-mail:

Nr. de cont bancar:

Numele contului:

Adoptat la: _____ Data: _____

Pentru organismul competent

(Semnătură și ștampilă)

DI/Dna (cu litere de tipar):

ANEXA VII

Certificat de plată a soldului pentru

Programul național 200_-200_

Faza: _ Perioada: de la 1/_/_/200_ la 1/_/_/200_

Numărul programului național:

Totalul plăților efectuate în favoarea organismului competent în numele Comisiei: EUR

Totalul plăților efectuate de către Comisie: EUR

Cuantumul soldului solicitat: EUR

Organismul competent responsabil de executarea măsurilor adoptate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2152/2000? atestă că:

1. lucrările prevăzute de program au debutat la la locul prevăzut;
2. realizarea întregului program s-a finalizat la
3. nu s-a solicitat nici un fel de asistență pentru acțiuni care se încheiaseră atunci când Comisia a adoptat decizia privind programul național;
4. nu s-a solicitat nici un sprijin pentru acțiuni care beneficiază de alte finanțări comunitare sau sunt prevăzute în programele naționale/regionale în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1257/1999;
5. valoarea totală efectivă a cheltuielilor eligibile aprobate de organismul competent se ridică la
6. costurile menționate anterior se repartizează între diferitele tipuri de măsuri, după cum se precizează în tabelul 3 anexat;
7. s-a constatat la fața locului că lucrările realizate sunt conforme cu cele precizate în dosarul anexat la cererea de asistență și care a stat la baza deciziei Comisiei;

8. valoarea recuperabilă a taxei pe valoare adăugată, inclusă în cheltuielile declarate, se ridică la

9. Date bancare:

Numele băncii:

Adresa/codul agenției bancare:

Telefon/fax, telex, e-mail:

Numărul contului bancar:

Numele contului:

Adoptat la: _____ Data: _____

Pentru organismul competent

(Semnătură și ștampilă)

D)/Dna (cu litere de tipar): _____

ANEXA VIII

Tabelul 3

Bilanțul veniturilor și cheltuielilor din cadrul**Programului național 200_-200_****Faza: _ Perioada: de la 1/_/_/200_ la 1/_/_/200_**

Cerere nr.	Contribuție comunitară solicitată	Contribuția organismului competent	Alte finanțări publice	Alte fonduri private	Venituri comerciale generate de programul național
Total					

Tabelul 4

Defalcarea costurilor din cadrul**Programului național 200_-200_****Faza: _ Perioada: de la 1/_/_/200_ la 1/_/_/200_**

(clasificate pe subtipuri de activități)

Cerere nr.	Tip de activitate (A, B, C)	Subtip de activitate (1, 2, ...)	Costuri	Observații
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
Total				

ANEXA IX

Evaluări

Instrucțiuni pentru evaluarea *ex ante*

În momentul efectuării evaluării *ex ante*, ar trebui să se țină seama de experiența acumulată în cadrul activităților de supraveghere anterioare. Evaluarea *ex ante* vizează, de asemenea, scoaterea în evidență a factorilor de risc și a obstacolelor potențiale susceptibile de a compromite punerea în aplicare. Trebuie pus accentul pe mecanismul de supraveghere tehnică și financiară.

În plus, evaluarea *ex ante* trebuie să furnizeze informațiile complementare necesare Comisiei pentru a examina propunerile și pentru a lua o decizie echitabilă și transparentă în ceea ce privește contribuțiile financiare. În acest sens, activitățile de evaluare trebuie să favorizeze un dialog constructiv între organismele responsabile de programele naționale, experți și Comisie.

Principalele elemente care trebuie abordate în evaluarea *ex ante*

1. Descrierea succintă a elementelor programului și definirea obiectivului
2. Imagine de ansamblu asupra abordării naționale în materie de supraveghere
3. Prioritățile programului național
4. Obiectiv specific al activităților și rezultatele scontate
5. Intensitatea și periodicitatea colectării de date și a analizei, însoțite de o scurtă explicație
6. Aspecte specifice naționale și legături cu alte activități de supraveghere sau inventariere legate de păduri
7. Scurtă prezentare a situației referitoare la incendiile forestiere și principalele elemente ale planurilor de protecție împotriva incendiilor forestiere pentru zona în cauză

Evaluarea intermediară/evaluarea *ex post*

Evaluarea intermediară și evaluarea *ex post* prezintă progresele realizate și pun accentul pe analiza lacunelor și a posibilităților existente.

Principalele elemente care trebuie abordate în evaluarea intermediară și în evaluarea *ex post*

	Evaluare intermediară	Evaluare <i>ex post</i>
Partea A – Realizări și principalele concluzii	X	X
Partea B – Evaluarea succeselor obținute și a eșecurilor, precum și a eficienței	X	
1. Structura și organizarea programului național de supraveghere		
2. Coerența dintre acțiunea comunitară și programul național de supraveghere		
3. Evaluarea elementelor programului		
Partea C – Analiză costuri-avantaje	X	
Partea D – Recomandări	X	
1. Recomandări privind acțiunea comunitară		
2. Recomandări privind programul național		
Partea E – Concluzii	X	X